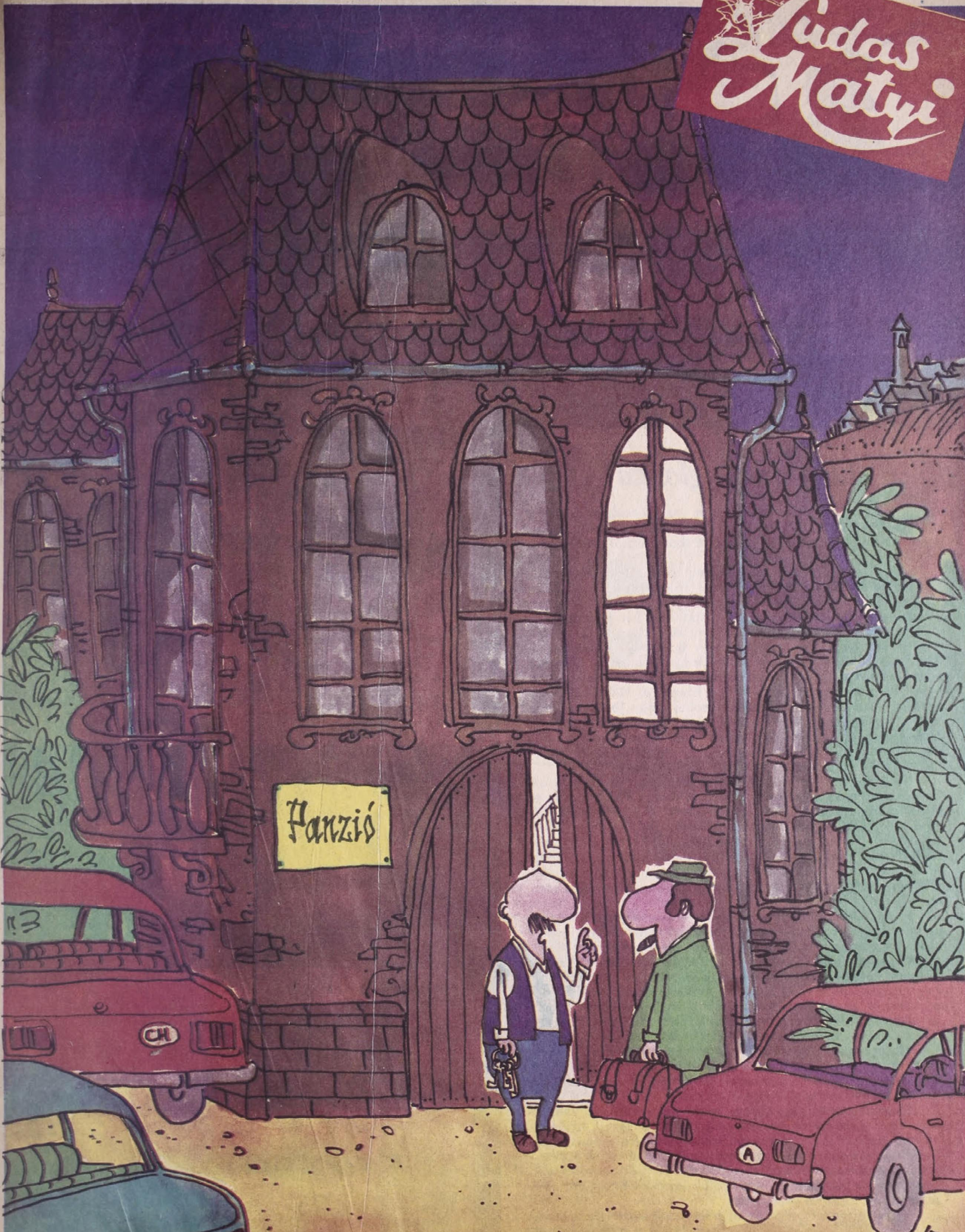
41. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1985. JÚLIUS 3.

Ludas Matyi

Lehoczki István rajza

MAGYAR KÍSÉRTETKASTÉLY

— A falubeliek szerint éjfélkor itt bolyong az ötvenes évek szelleme!

– Ha hiszi, ha nem, apám még útlevél nélkül járta be egész Európát...

Elvarázsolt glossza

Bátor hangnemben fogalmazott írást olvastam az Esti Hírlapban. A cikk a Vidám Park fejlesztéséről szólt, s ha megengedik, szó szerint idézném a bátorságról tanúskodó részt:

„Az új elvarázsolt kastély kiviteli tervei készen vannak. Ezekben a hetekben a fővállalkozót választják ki a munkára. Úgy tervezik, hogy az első kapavágásokat még az idén, az utolsó negyedévben megteszik. Az építkezés két évig tart."

Hát ez az utolsó mondat az, ami különösen bátor. Arról tanúskodik, hogy még napjainkban is van olyan vakmerő lény, aki csak úgy simán kijelenti, leírja, elmondja, hogy az építkezés két évig tart. Mert náluk ma sok mindenhez már nem kell bátorság: lehet bírálni a kormányt, külön-külön az egyes minisztereket, meg lehet jósolni, hogy jövőre döntőt játszik a világbajnokságon a magyar labdarúgó válogatott – csak éppen egy építkezésről nem lehet soha megmondani, hogy meddig tart. Kivételt csupán azok az építkezések képeznek, ahol kormánybiztos irányítja a munkálatokat.

Nos, én nem tartom valószínűnek, hogy az elvarázsolt kastély építkezésére kormánybiztost jelölnének ki. Már az is óriási szerencse lesz, ha a kijelölt fővállalkozó és a majdani alvállalkozók között meglesz a szükséges összhang. Mert mi történik például akkor, ha a kastély tükörtermét azért nem tudják majd elkészíteni, mert az ipar időközben megszüntette a homorú tükrök gyártását, az adott szolgáltató vállalat pedig nem vállalja majd a domború tükrök garanciális javítását?

Eddig jutottam töprengésemben, amikor megláttam, hogy az elvarázsolt kastély építése körül talán mégsem lesz semmi hiba, mert nálunk a dolgok jó részét eleve nem rendeltetésüknek megfelelően, hanem inkább az elvarázsolt kastély számára készítik. Gondoljunk csak az átadás pillanatában már huzatos, pókhálós, hullámzó padlójú szobákra, termekre, aztán a mozgó járdákra, a lebillenő székekre. S ha már az elvarázsolt kastélybeli székeknél tartunk: tudjuk, hogy a rázós székeket bármelyik gazdasági vezető kölcsönadhatja a Vidám Parknak. Forgószékben sincs hiány: ennek az a sajátossága, hogy ha valaki ráül, a szék forogni kezd. Az illető egy ideig úgy érzi, hogy minden körülötte forog, s csak akkor eszmél fel, amikor kirepül a székből.

Elvarázsoltkastély-építésben tehát nagy rutinunk van, és még nem is említettem azokat, akik tiltott építkezési területen hozzák létre a saját tíz-tizenöt milliót érő elvarázsolt kastélyaikat – havi öt-, netán nyolcezer forintból. A náluk papíron kétszer, háromszor többet kereső tudósok, írók, zeneszerzők, államtitkárok stb. bezzeg nem tudják ilyen jól beosztani pénzüket.

Végül bizonyára lesz az új elvarázsolt kastélyban is koromsötét alagút. De az nyilván nem baj, ha a régi, leégettől eltérően az új elvarázsolt kastélyban már az alagútba lépéskor is lehet majd látni az alagút végét jelző fényt.

Vezda János

Emberfogadás

Nem azért, hogy azt a csuda nagy eszemet fitogtassam, de már csak eldicsekszem vele: 285 találatom volt a választási totón. A játék így folyt: elővettem a képviselőjelöltek listáját, mentem kerületről kerületre, s mindenhova odaírtam egy egyest, vagy egy kettest, aszerint, hogy a névsorban első vagy második helyen álló jelölt megválasztását tippeltem. Néha, mint az igazi totóban, x-et is írtam.

A magas találati arány annak köszönhető, hogy mindenütt a papírformát játszottam meg. Ha egy választókerületben az egyik jelölt férfi volt, a másik nő, fixre vettem a férfit. Ha mindkettő férfi volt, de az egyik dr., a másik nem, akkor tuti volt, hogy a két plusz betűvel megtoldott nevű az esélyesebb. Ha mindkettő dr. volt, megnéztem, melyik az orvosdoktor, s arra tippeltem. Két orvos közül a kórházit, vagy a gyermekgyógyászt választottam. Két katona közül a magasabb rangút, két civil közül a jobb beosztásút.

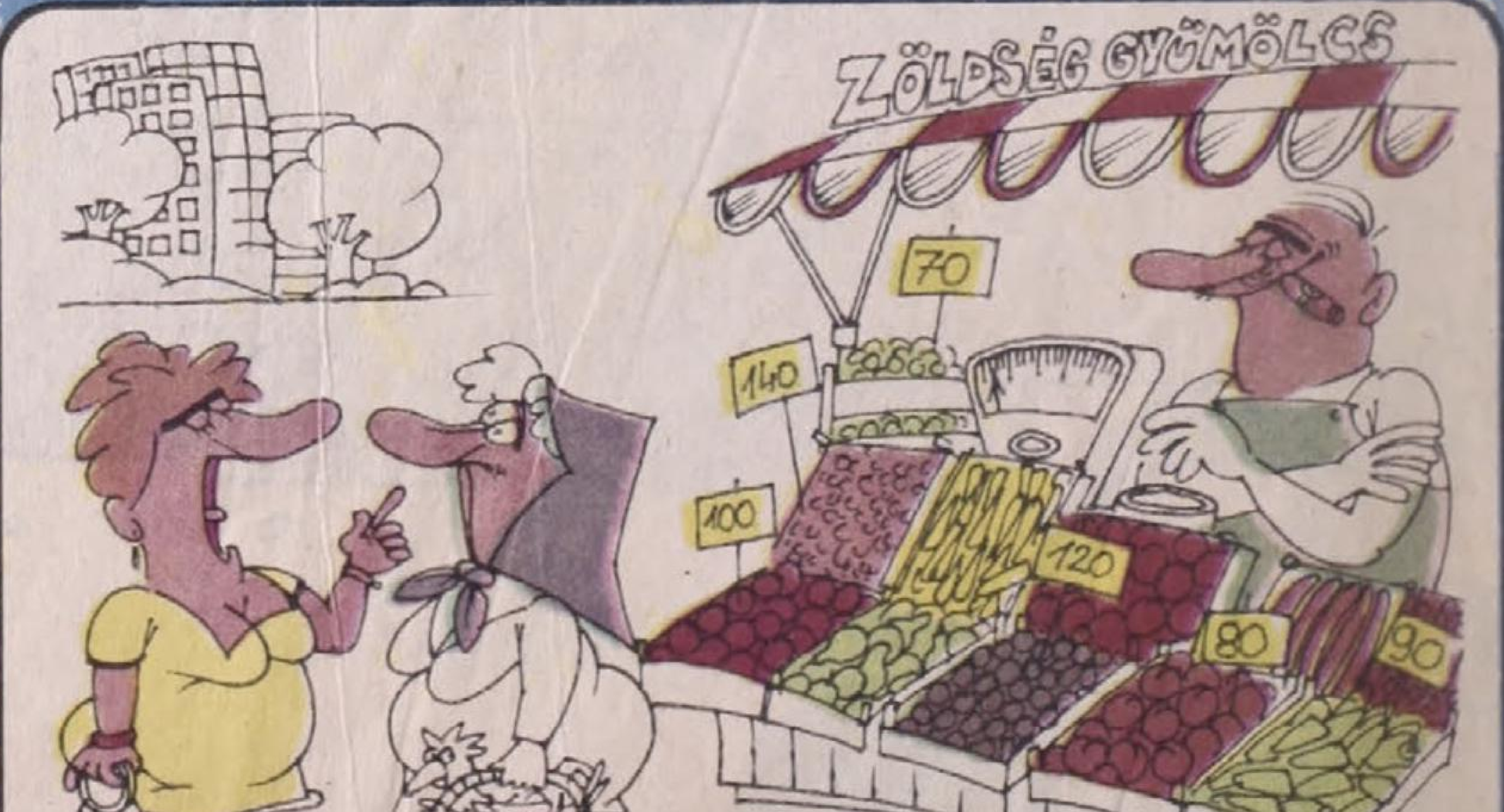
És mint azóta kiderült: a választók is hasonlóképp vélekedtek. Parányi pszichológiai ismerettel könnyű volt kiszámítani mindezt, hiszen a jelölteket személyesen többnyire nem ismervén, a szavazók nem az emberek, hanem a kategóriák közül választottak. Kategórikusan kijelentem, valamicskét változtatni, jobbítani lehetne ezen. Például úgy, hogy a jelölőgyűléseket ne egy-két hónappal, hanem legalább egy esztendővel a választás előtt tartsák meg. A tartós mátkaság azért volt szokásos régebben, hogy vőlegénynek, menyasszonynak volt ideje ki- és megismerni egymást.

Tudom, a hosszú jegyesség ma nem divatos. De sok is a válás!

Egy, csak egy eset volt, amikor nem a papírformát játszottam meg. Az egyik jelölt nő volt, a másik férfi és ráadásul igazgató, míg az asszonynak szerény beosztása volt csupán. Én mégis a nőt választottam. És a szavazók is. Könnyű volt, a döntés, mert Tóth Istvánnét ismeri az egész Kiskunhalas, sőt a fél ország, arról, hogy sarzsi nélküli közkatonaként kiküzdötte, kiverekedte: legyen a mozgássérült gyerekeknek otthona a városban.

Ebből – sok más mellett az a tanulság: nem csak ismerni kell a jelöltet, de megismerni is. A munkájáról leginkább.

Radványi Barna

– Nem értem, „a félkarú rablókat" betiltották, a kétkarúakat pedig tovább engedélyezik?

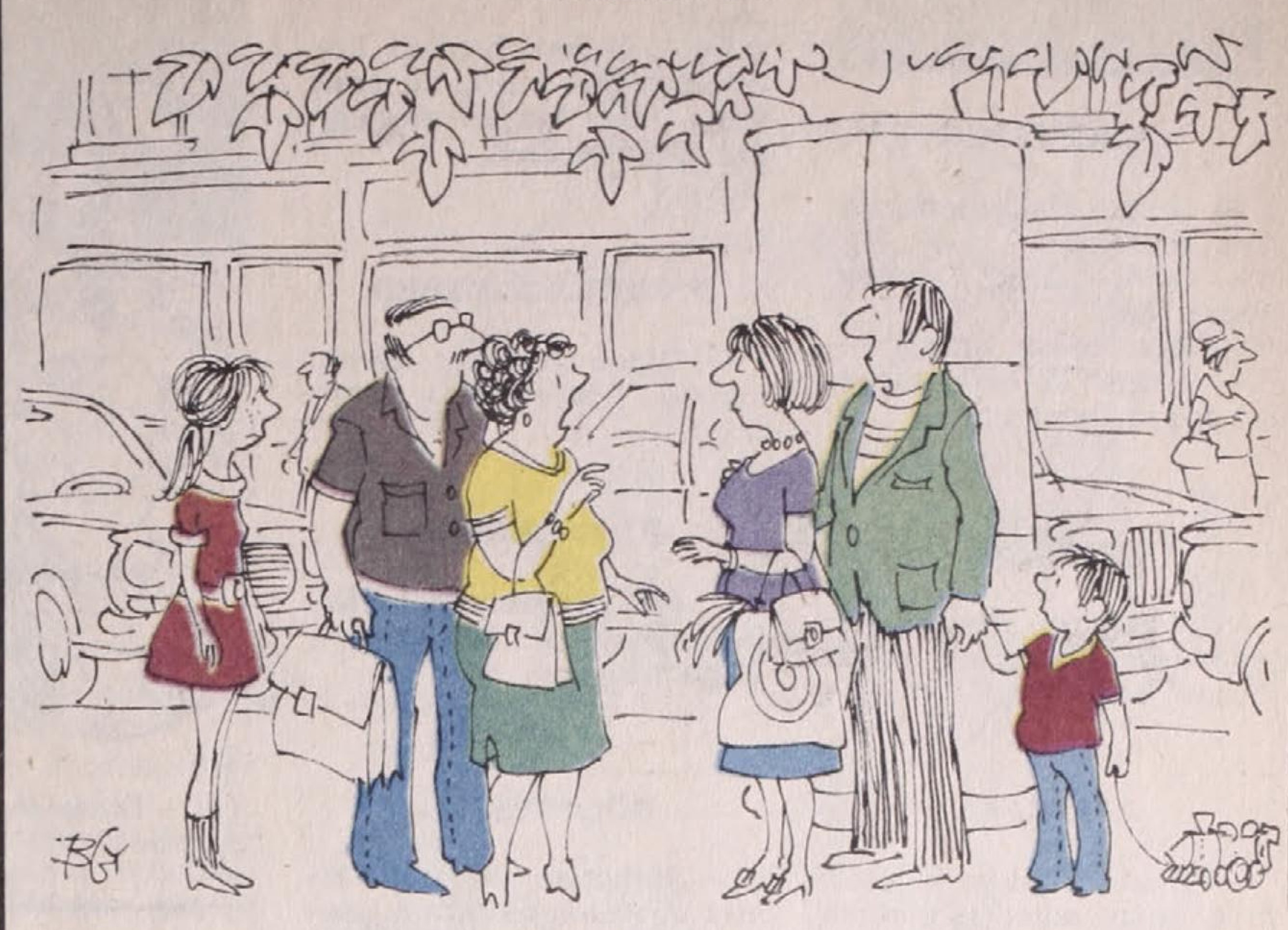
BRENNER GYÖRGY:

Más most...

– Tényleg ennyire gyűlölöd azt a szerencsétlen diszkóhajót?

DRÁGULÓ ÉLET

– Ti hová nem mentek a nyáron?

– Bejrútig elmosogatok, úgyis csak onnan értem a híradót.

– Hiába, A cápa most felfalja a kisebb filmeket...

...másutt apad

Persze, hogy én is hallottam a megrázó hírt: vizeink 96 százaléka külföldről érkezik hozzánk. Első felháborodásomban legott a neves gazdasági szakemberhez rohantam — nálunk minden gazdasági szakember neves — és verni kezdtem az asztalt. Hogyhogy? Ma, amikor takarékosság van? Amikor minimumra kell csökkentenünk minden behozatalt, legyen az akár nem tőkés eredetű is?

A neves gazdasági szakember megnyugtatott, mert nálunk egy neves gazdasági szakembernek erre szól a jogosítványa. Ha idegesek vagyunk, megnyugtat, ha nyugodtak vagyunk, felidegesít.

— A mi vízgazdálkodásunk ennek ellenére legnyereségesebb üzletágunk. Csak egy példát. Amikor a Duna hazánkba érkezik, szélessége mintegy kétszáz méter. Amikor pedig elhagyja, nyolcszáz méternél is szélesebb. Így exportunk a behozatal négyszeresét is meghaladja. Legalább is Duna-vízből. Vegyük ehhez, hozzá, hogy a hazánkba érkező félkész-, vagy akár nyers-Dunát mi bérmunkában tovább fejlesztjük s ennek folyományaként jelentősen dúsított állapotban hagyja el az országot. Mert mit hoz magával a víz? Akácfüttyöt, madársóhajt, leányillatot...

— Talán madárfüttyöt, leánysóhajt és akácillatot...

— Az mindegy! — kiáltott rám a neves gazdasági szakember. — Ezek népgazdaságilag azonos értékű paraméterek. És, kérlek, ne szakíts félbe. Na és mit visz magával szűnni nem akaró munkánk eredményeként? Mindent. Metilt, etilt, fenolt, benzolt, héliumot, kriptont, argont, neont, xenont, klórt, jódot, brómot, fluort, bort búzát, békességet.

Megnyugodtam szívemben. Munkás ország vagyunk.

Amikor pedig az ideológus véleményét is meghallgattam, szinte röpösni kezdett a lelkem. Előre kell bocsátanom, ez az ideológus nem volt annyira neves, mint az előbb idézett gazdasági szakember. Manapság mifelénk a gazdasági szakemberek valahogy nevesebbek az ideológusoknál, s ez alighanem a korral jár.

— Vízgazdálkodásunk annyira tele van pozitív vonásokkal — olvasta a fejemre —, hogy más már nem is fér bele. Hogy mást ne mondjak: mindennél szebben tükrözi nyitott voltunkat. Csak egy példát. A Duna Ausztriából érkezik hozzánk. És nincs szüksége vízumra. Aztán Jugoszlávia felé hagyja el az országot. És nem kérünk tőle útlevelet. Amellett már önmagában is a dialektikus módszer továbbfejlesztését jelenti. Mert mit mondott ügyebár a haladó görög illető?

Erre könnyen tudtam válaszolni.

— Mindent! — kiáltottam. — Ezek a haladó görög illetők a világon mindent megmondtak.

— Általában — bólintott az ideológus. — Na de mit mondott specifikusan?

— Tudja a nyavalya!

— Azt mondta: „Nem léphetsz kétszer ugyanabba a folyóba!"

— Na és?

— A mi világunk már modernebb dobok ritmusára menetel. Rég túlhaladtuk az ógörög dialektikát. Mi már egyszer sem léphetünk ugyanabba a folyóba.

— Hogyhogy?

— Mindenütt ott a parton a tábla: „Fürödni tilos!" A mi vizeink továbbá a ma emberének bizonyos elvágyakozását is ösztönzik. Nyaranta ezren és ezren mártóznak meg habjaiban. Az illetékes szervek aztán egyiküket-másikukat nagy nehezen kimentik.

— De hiszen ott a parton a tábla, hogy „Fürödni tilos"!

— Mégis!

Eltűnődtem szívem mélyén. Dacos ország vagyunk.

A költő persze lelkendezett, mert abból él.

— A korszerű vízgazdálkodás napról napra új témát szolgáltat a poéta számára. Dinnyehéj már ritkábban úszik, drága a dinnye. Viszont mostanában néha már a mély is fecseg. A cuppanós trutymóvá vált Duna ihlette például a népszerű poémát, melyet mostanában már mindenki dalol. „Nem lehet meginni, ez az amit nem lehet meginni!" A Duna persze nagy híd, összekötő kapocs. Országok, népek egymásra utaltságának tükre. Én vettem a fáradságot és elmentem a forrásvidékre, hogy meghallgassam, mit susog erről odakinn a Duna. Aztán kisült, hogy a forrásvidéken a Duna németül susog s ezért egy szót sem értettem az egészből.

— Na és a torkolatnál?

— Ott még annyit sem.

Valahogyan ezt is elkönyveltem a szívemben. Egynyelvű ország vagyunk.

Peterdi Pál

SZILÁNKOK

ŐSZINTESÉG

— Drága Éva, tudna engem szeretni?
— Attól függ, mennyi pénze van.
— Egy vasam sincs.
— Akkor az őszinteségéért fogom szeretni.

KÉRÉS

— *Kollégám, amig nyári szabadságra megyek, maga lógjon helyettem!*

GYEREK

— Nekem nem adatott meg, hogy saját gyerekem legyen. Így más gyerekén bizonyíthatom, hogy menynyire nem értek a pedagógiához.

MAGÁNY

— *Mindig találok valakit, akivel jól kiveszekedhetem magam. Így aztán remekül bírom az egyedüllétet.*

TITKOLÓDZÓ TERMÉSZET

— Csak a nászéjszakánkon tudhatod meg a személyi számomat.

ÁLLHATATOSSÁG

— *Pista, soha nem leszek a magáé! Kivéve a keddet és a pénteket.*

KORHELY

— A férjem hajnali háromkor jött haza, de csak azért, hogy kérjen még egy kis kölcsönpénzt.

FESTÉKÜZLETBEN

— *Olyan festéket kérek, amivel festőművész lehetek.*

KÖZLEKEDÉS

A biztonságos utcai közlekedés alapja: ne menjünk el hazulról.

BÖLCSESSÉG

— *Néhanapján egy kicsit butának mutatom magam, hogy rokonszenvesebb legyek — mondta a bölcs.*

ÁLDÁS

— Már nagyon kellett ez a jó kiadós eső — mondta az esernyőkészítő kisiparos.

ÁLLAPOT

— *Valahányszor egy mentőautót látok, az mindig engem szállít.*

SÍRFELIRAT

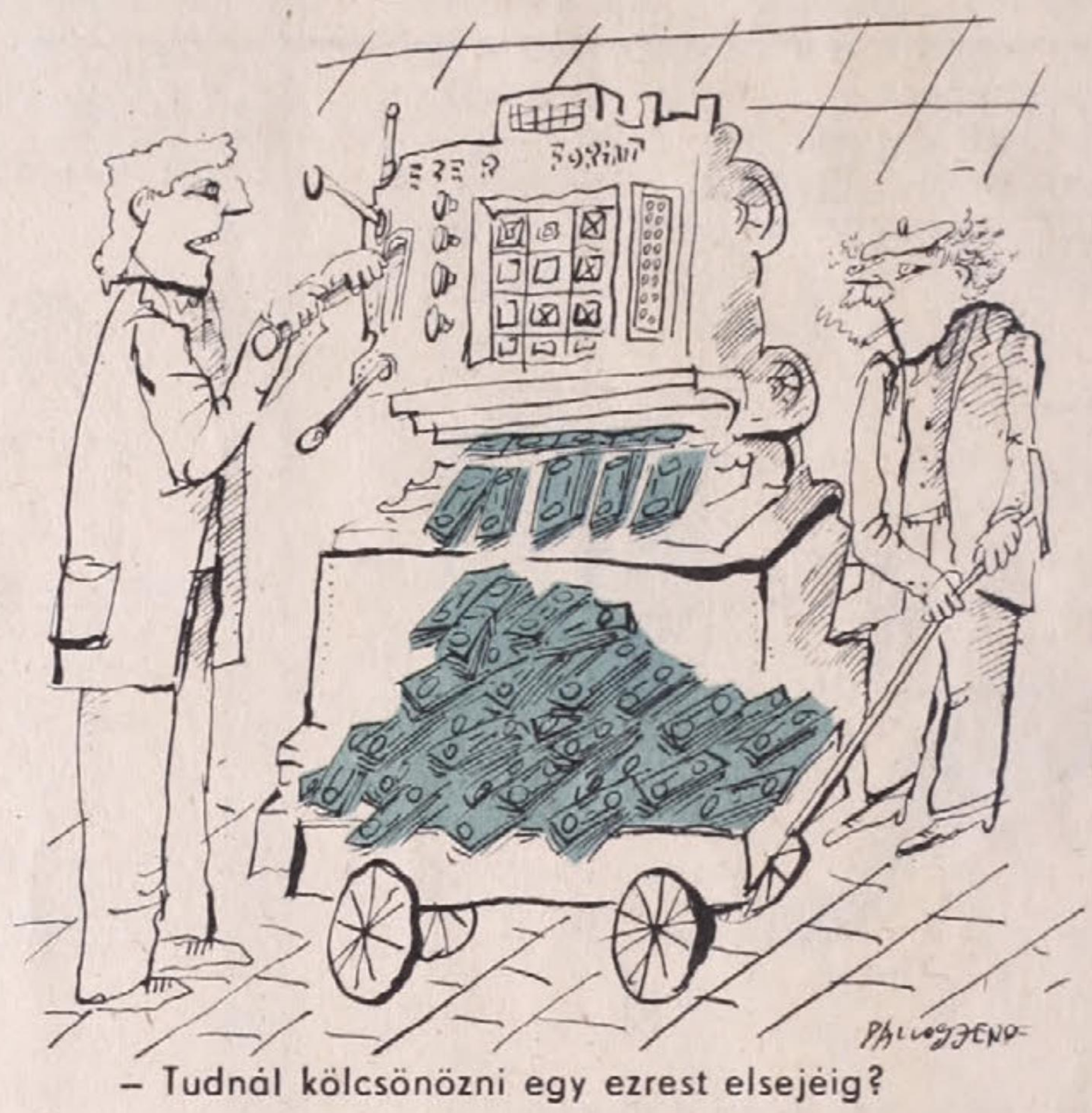
MONDJON NÉHA A SÍROM FELETT EGY JÓ VICCET, MERT ITT NAGYON UNALMAS.

Galambos Szilveszter

– Fehér zászló? Ha ilyen hamar megadják magukat, biztosan nincs egy csinos nő sem a várban!

PENZJEGYNYOMDÁBAN

– Tudnál kölcsönözni egy ezrest elsejéig?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Képzeld, az orvos azt mondta, maláriás vagyok!*
— *Az semmi. Az a legkönnyebb betegség, még egy szúnyog is kibírja...*

*

— Hallottam, hogy a menyasszonyod nagyon házias.
— Igen. Amikor szerelmet vallottam neki, rögtön felvarrta a kabátgombomat.

Csongor megye nagy tanácstermében a hangulat elérte az abszolút fagypontot, a Budapestről érkezett központi küldött sorra megbírálta a megyei vezetőket.

— Ennek a cukor is keserű! — súgta oda a tanácselnök a helyettesének.

De arcok hirtelen felderültek, mert a küldött a levegőbe emelte a mutatóujját — jelezve, hogy most dicséret következik.

— Másrészt elvtársak ki kell emelni egy embert, egy embert az egész apparátusból: doktor Törpényi Bélát, a megye egészségügyi létesítményeinek osztályvezetőjét. Az ő munkáját országos méretekben is kiemelkedőnek kell tekintenünk.

A küldött a papírjaiba nézett:

— Tavalyelőtt még Csongor megyében volt a legmagasabb a halláskárosultak arányszáma, azért is telepítettük éppen ide az új bentlakásos Halláskorrigáló Intézetet. Az idei tényszámok viszont ugrásszerű javulást mutatnak: több mint hetven százalékkal csökkent a nagyothallók száma! Az Intézet szobái szerencsére tátonganak az ürességtől, hogy mégis megtartsa eredeti rendeltetését, átalakítjuk zeneiskolának, a „süketszobát" pedig megkapja a megyei lakossági panaszfelvevő iroda. Külön ki kell emelnem, hogy ezt a nagyszerű eredményt változatlan létszámmal és egyetlen fillér külön beruházás nélkül érték el, ezért doktor Törpényi Bélát pénzjutalomra átváltható miniszteri dicséretben részesítem.

Doktor Törpényi kijött az emelvényhez és szerény meghajlással átvette a kitüntetést. Gyűlés után a tanácselnök behívatta magához és bemutatkozott — az osztályvezető még csak két éve dolgozott a keze alatt.

— És neked melyik a rendes vezetékneved: a Doktor vagy a Törpényi?

— A Törpényi.

— Mondd meg nékem Törpényi elvtárs: hogy érted el ezt a kimagasló eredményt?

Az orvos lehajtotta a fejét:

— Őszintén?

— Nyílt és kérlelhetetlen proletár őszinteséggel.

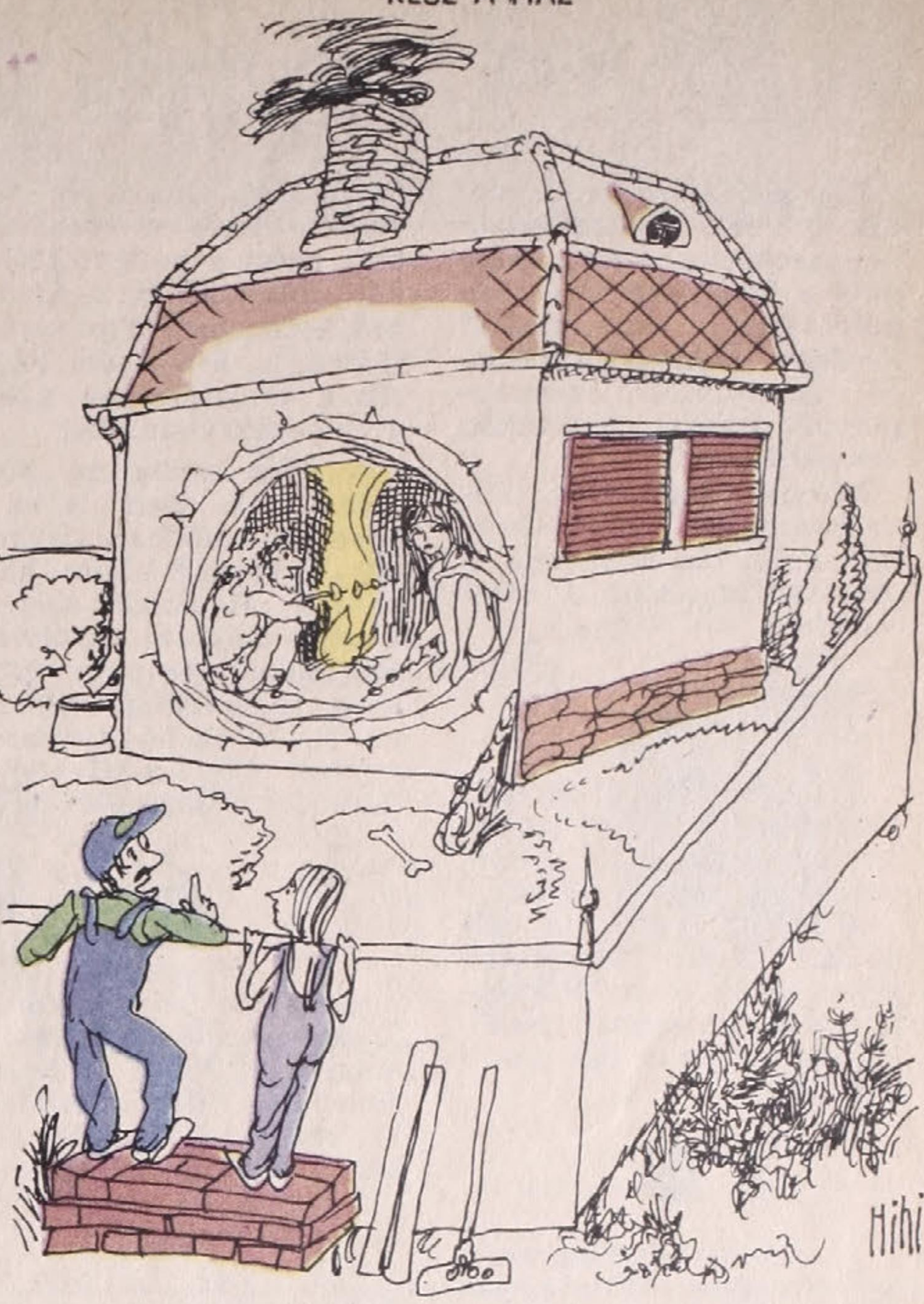
— Egyetlen döntésemnek köszönhető, hogy a megyénkben csökkent a nagyothallók száma és a Halláskorrigáló Intézet elnéptelenedett.

— Nevezetesen minek?

— Engedélyeztem, hogy az Intézet mellé telepítsék az uj kerítés nélküli lőteret. De ezt ne mondd meg az elvtársaknak.

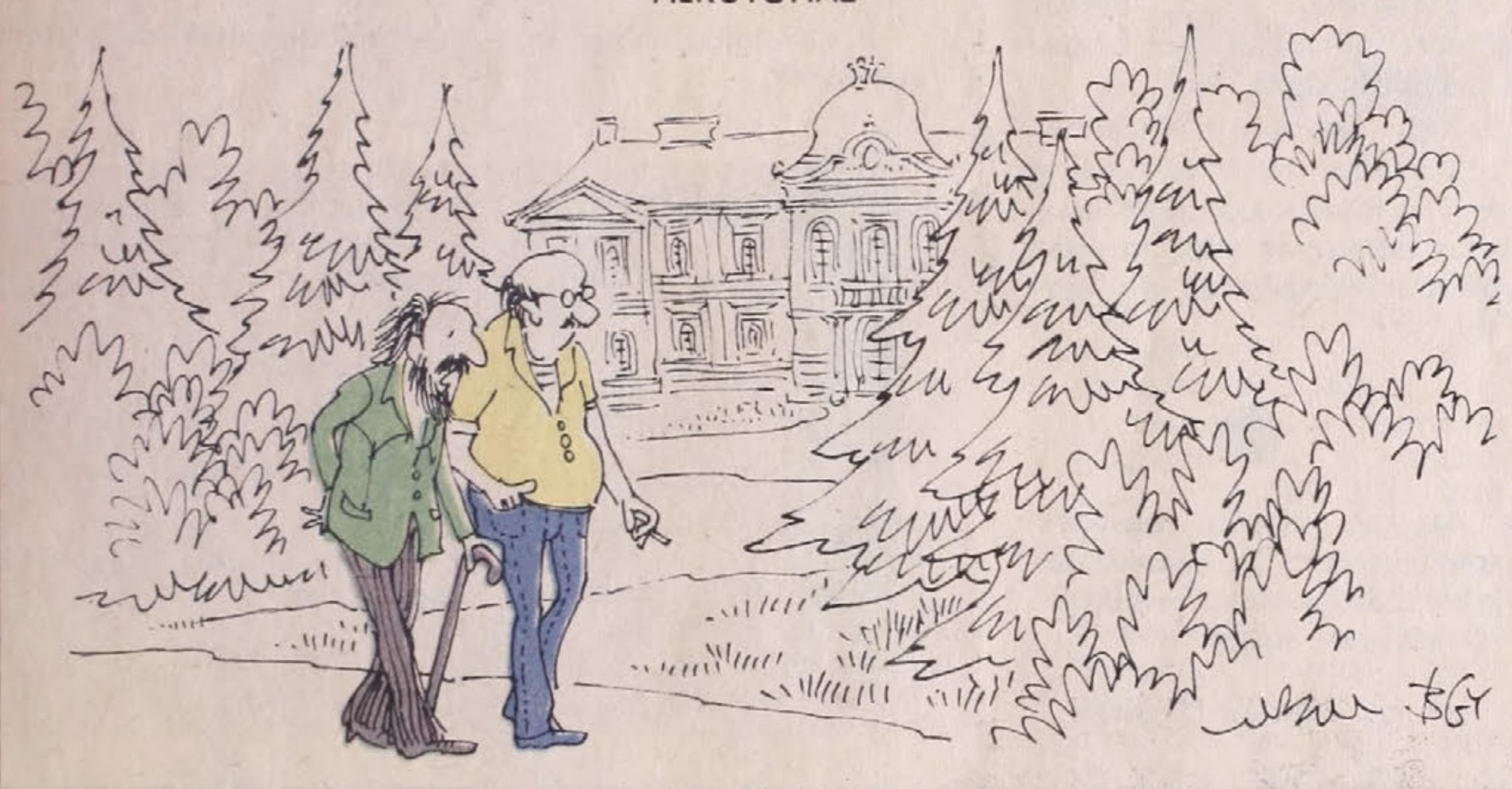
Moldova György

KÉSZ A HÁZ

– Villanytűzhelyre már nem futotta nekik.

ALKOTÓHÁZ

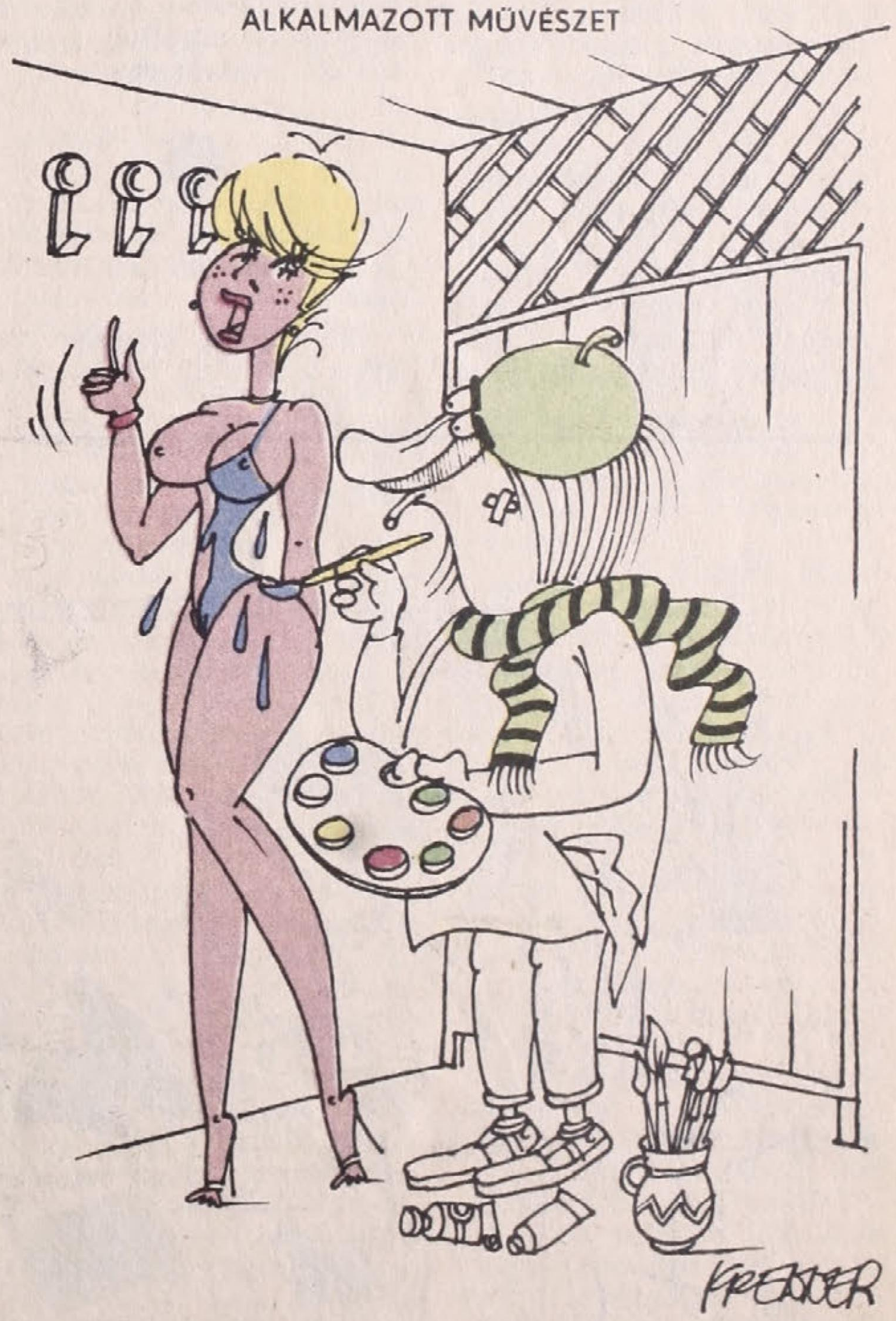
– Te még be tudod fejezni az életművedet?

— Kit szeretsz jobban fiacskám a papádat, vagy a mamádat?

— A harmadik mamámat, aki a második papám felesége...

ALKALMAZOTT MŰVÉSZET

– Pukkadoznak a barátnőim, mert képtelenek rájönni, miből telik nekem minden nap új fürdőruhára.

– Lehetnék ruhában nudista? Mert nagyon fázós vagyok...

Új versenyszám három pesti strandon, ahol engedélyezték...

HÁROMSZÁZ NŐI MELL

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy hetilapbeli vitacikkből: *„És teljesen logikátlan — megkockáztatom, hogy még a könyvben is — egy potenciális rajtamütőtől kérdezni valamit, amit az én, Szell-Oliver szemszögömből érzékeli a bankba menést...”*

Bizony, logikátlan. Továbbmegyek: ennél logikátlanabb tán már nem is lehetne. Mármint a fönti mondat.

●

„Az USA katonai űrrepülőteret épít a Húsvét-szigeteken?” — teszi föl a kérdést egyik reggeli lapunk.

A válasz: *nem*. Ha épít is, azt csakis Húsvét-*szigeten* teheti, mert Húsvét-szigetből, ha jobban összeszámlálom, ez az egy darab létezik.

●

Rádió-kívánságműsor gyermekeknek. Mindjárt az első mondatban azt halljuk, hogy azoknak a porontyoknak is érdemes meghallgatniuk, akiknek kívánsága ezúttal nem fért az adásba. Minthogy azonban előzetes tartalomjegyzék nincs, senki nem tudhatja, vajon bekerült-e a kívánsága. Ahhoz, hogy megtudja, nem *érdemes*, hanem *szükséges* a műsort végighallgatnia. Jó, mi?

De a poén még hátravan. Mindjárt az első riport után megkérdezik emennek kisfiú-hősét, mi a kívánsága. A kisfiú a „Házibuli” című film mostanában igen népszerűvé vált slágerét kívánná, ám a műsorvezető hölgy sajnálattal közli, hogy ez a szám, fájdalom, nincs a birtokukban, ezért a hallgatóktól(!) kéri, küldenék be a Rádiónak átjátszásra. Egy kívánságműsor, mely nem teljesíti a kívánságokat, s épp gyermekekét! Jó, mi?

A poén pedig az, hogy még csak nem is ez a poén. A rádióban ugyanis úgy mellesleg sűrűn hallható a „Házibuli” slágere, a hétfő délutáni, *felnőtteknek szóló* kívánságműsorban. Vagyis elég lett volna, ha a Rádió kívánságműsora elkéri a felvételt a Rádió kívánságműsorától.

Jó, mi?

●

A magyar bélyegekről írja egy filatéliai korifeus: „a Magyar Posta 1946-tól *egyedül a világon* biztosítja határidő-korlátozás nélkül, a kiadott bélyegeknek a névértékben történő postai felhasználását”.

Hát... izé. Legjobb tudomásom szerint nem egészen áll ebben egyedül a világon. Ha értesüléseim helytállóak, az Egyesült Államok postája sem szab felhasználási határidőt bélyegeinek, sőt, amennyiben emlékezetem nem csal, nemcsak 1946-tól kezdve. E körülményt talán megsúghatta volna valamelyik bélyegügyi illetékes a cikkíró főilletékesnek.

●

„Enyhülj te is velünk!” — olvasom egy felhívás alján.

Én, sajnos, képtelen vagyok enyhülni, részint mert nem vagyok sem hashajtó, sem nemzetközi helyzet.

A felhívás kibocsátója: az Országos Béketanács Ifjúsági Békebizottsága. A jelszó, melyet választott... no igen.

Enyhén szólva.

●

Részletet élvezek Mozart g-moll szimfóniájából. A tévé képernyőjén megjelenik a felirat: „Budapest Fesztiválzenekar”. Ennek közlése — úgy látszik — fontosabb, mint a mű címéé és szerzőjéé.

Olyasmi ez, mint amikor a tévéreklámok végén azt halljuk-olvassuk, hogy milyen üzem gyártotta a terméket, holott inkább arra volnánk kíváncsiak, hol kapni.

●

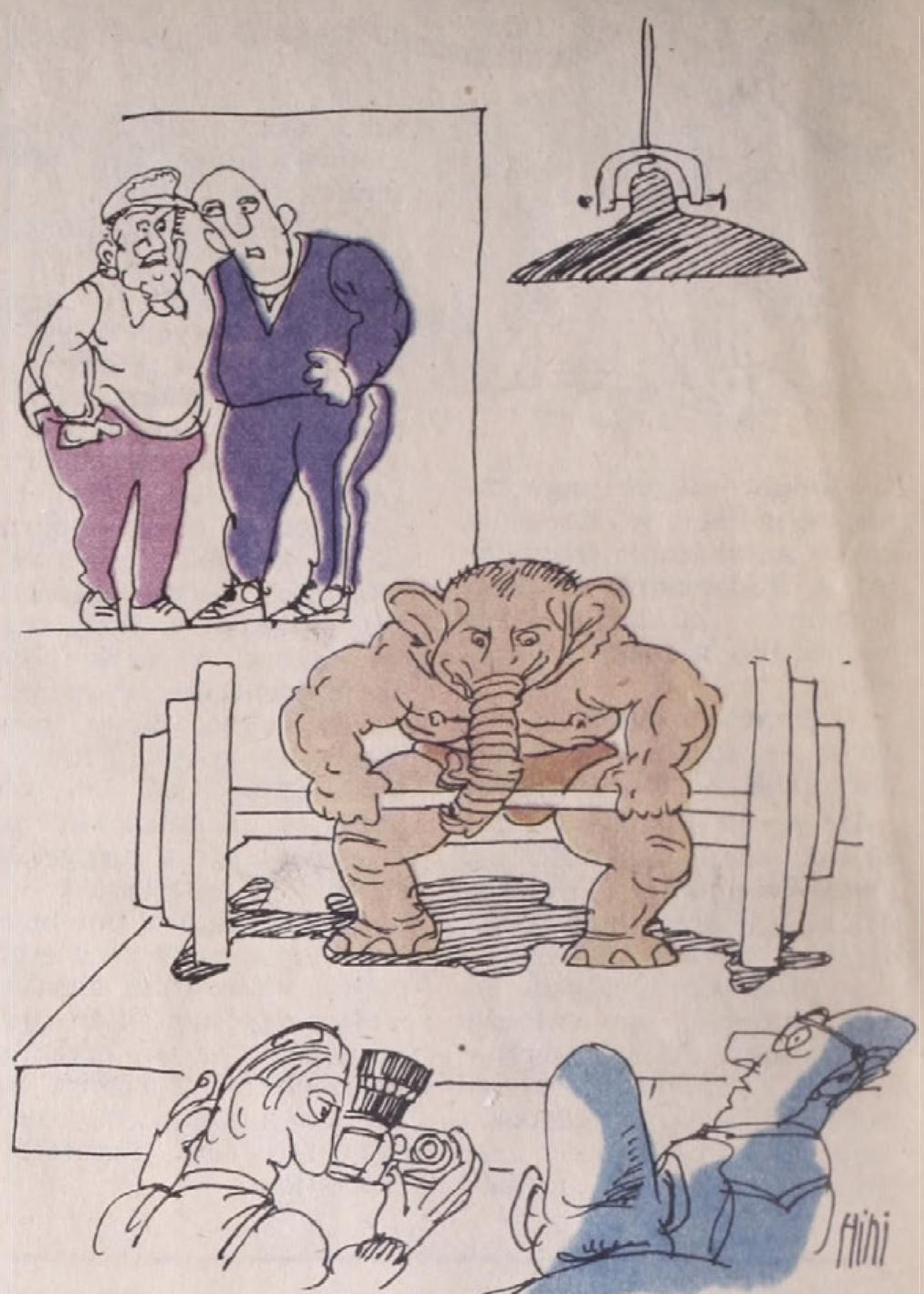
Olvastam, hogy a FIFA *„valamennyi angol klubot kizárt”* a külföldi kupamérkőzésekből.

Nem így van. Valamenynyi klubot *kizárta*, a-val a végén. Magyarán nem csupán néhányat zárt ki, hanem mindegyikkel ezt tette!

●

Az év egyik legszebb sportriporteri mondata: *„Két bátyja van, mindkettő idősebb nála...”*

Timár György

— Gondolod, hogy egy kissé túladagoltuk az elefánthormont?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nem igaz! — mondja a feleség a férjnek.

— De hiszen nem is mondtam semmit! — tiltakozik a férj.

— De akartál!

— Szörnyű hőség volt? — faggatják az Afrikából visszatért Kovácsot a kollégái.

— Borzalmas.

— És hol volt szállásod?

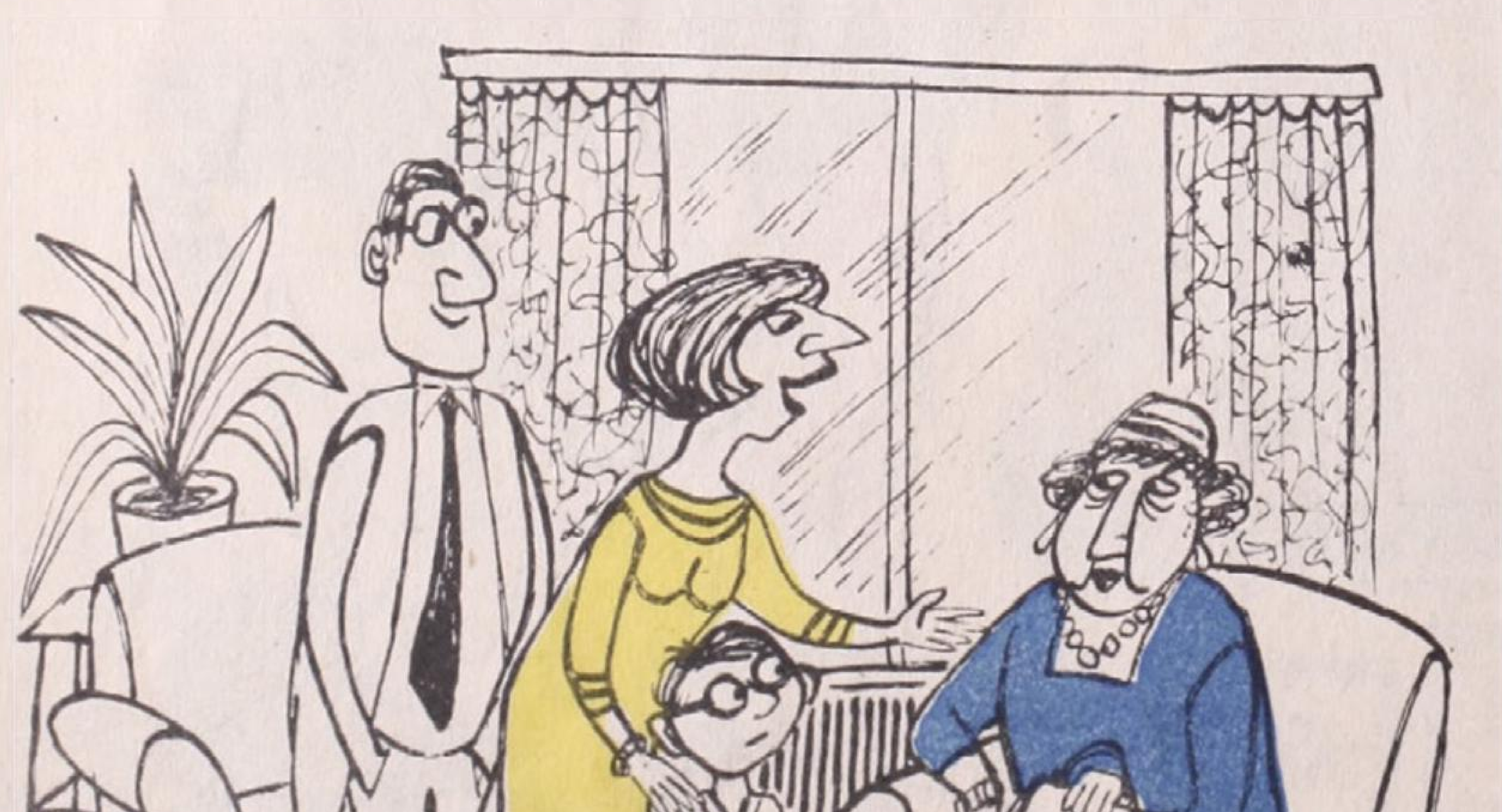
— Tíz kilométerre az Egyenlítőtől.

— És mondd, északra vagy délre?

— Északra.

— Szerencse!

VIRÁGNYELV

— Képzeld, van egy osztálytársam, akire a nagynénje ráhagyta az egész vagyonát...

— Most szép honoráriumot kaptam, mert nemcsak vetkőznöm kellett, hanem meg is erőszakoltak!

Margitsziget: spanyol tárgyú opera amerikai énekesekkel franciául

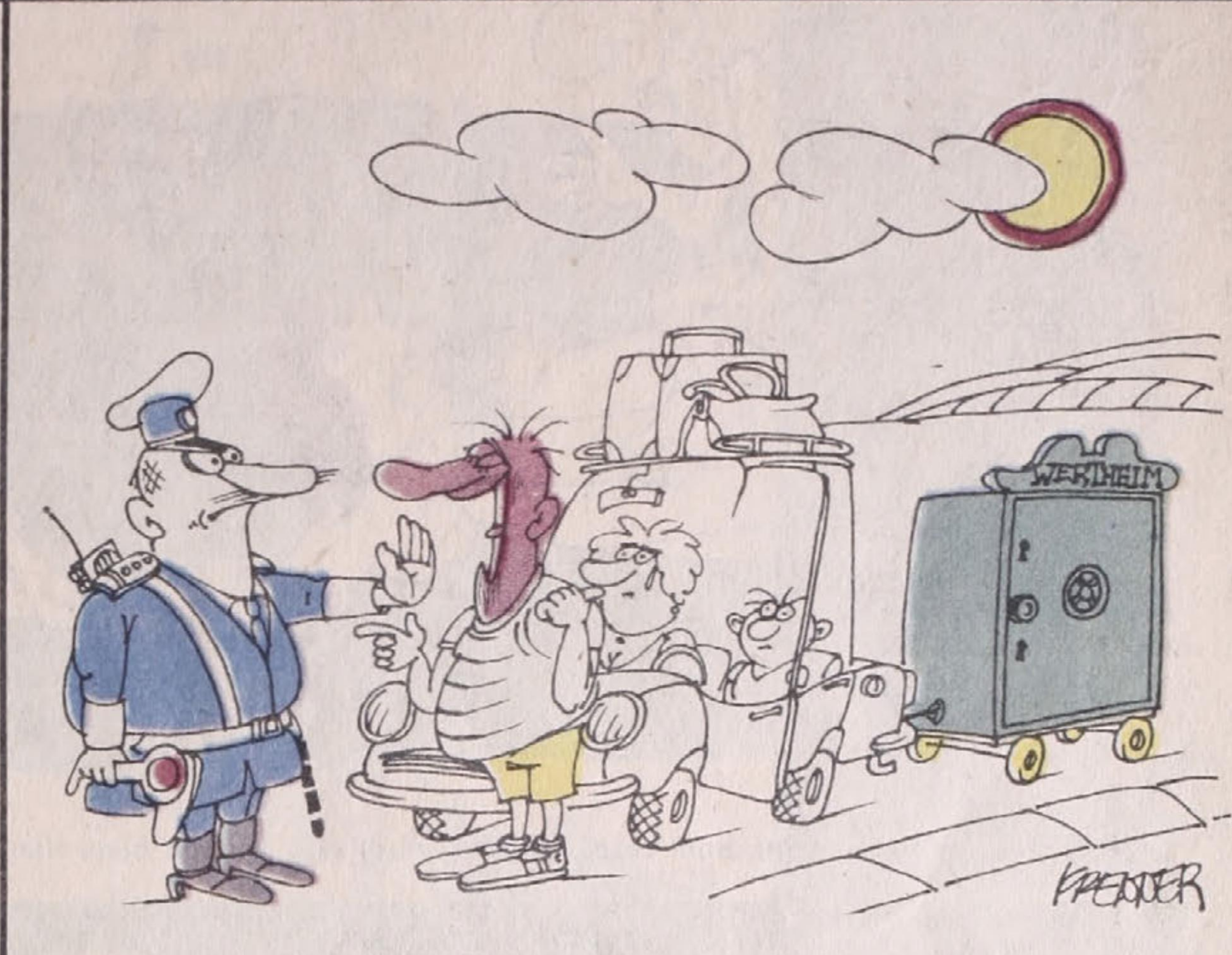
WUNDERSCHÖN!

Újabb szállodák épülnek

NÉVJAVASLATUNK: HOTEL HITEL

– Biztos vagy benne, Jani, hogy nem fényképez le bennünket egy műhold?

– Kénytelen voltam visszaesni, főtörzs, az asszony meg a gyerek mindenáron a Balatonon akart nyaralni.

– Bocsánat, a múltkori lakáscserénél nem maradt itt a nagymama?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Egészen nyugodt lehet — mondja az idegorvos az aggódó férjnek.

— A felesége idegállapota nem súlyos, némi túlérzékenységről van szó csupán. Ezzel akár száz évig is elélhet.

— Őszintén szólva, doktor úr, én nem arra vagyok kiváncsi, hogy az asszony meddig bírja — sóhajt a férj. — Hanem hogy én meddig élhetek az ő betegségével?!

SZÍNHÁZ AZ EGÉSZ VILÁG

Ha valaki esetleg még nem tudná, annak igaz örömmel elárulhatom, hogy hazai színházi életünk igen megélénkült az utóbbi időkben. Várjátékok és pályaudvari várótermekben megrendezett kísérletek után legutóbb egy dunai komphajón mutattak be színdarabot, *Túl az Egyenlítőn* címmel. A mű érdekessége, hogy az Egyenlítő tájékán játszódó cselekmény díszleteit a festői Duna-kanyar fái adták, mutatva ezzel, hogy egy kis Egyenlítőért nekünk sem kell a szomszédba mennünk.

Miután érdekelni kezdett a dolog, lehatoltam a téma mélyrétegébe, hogy ha nem is tudományos alapossággal, de legalábbis az érdeklődés látszatát keltve megtudakoljam: hol és milyen darabok bemutatására készül a honi színházművészet?

Nyár lévén, talán nem is különösebben feltűnő, hogy a *Nem bújhatsz kétszer ugyanabba a lyukba* című darabot egy antik patkányfedezékben adják elő. Az alkalmi színtársulat állítólag közel félmilliót fizetett a patkányoknak lelépési díjként, de mint elmondták, nekik így is megéri, hiszen így végre kitehetik a büszke táblát: Ez a kerület patkánymentes.

A 10 éve külföldön élő, de pénzét idehaza költő Bálvány Beáta is újdonsággal kedveskedik a magyar színházbarátoknak. Igazi, vérbő társadalmi drámát visznek színpadra, méghozzá nem is akármilyen környezetben. A cselekmény — amely már maga is megér egy misét — egy fővárosi benzinkútnál játszódik, s eköré sikerült csoportosítani a konfliktust is. A főhős, dr. Főcső, erős dohányos, s közel hatvan percig vívódik, vajon rágyújtson-e egy cigarettára? Miközben többen is jelzik neki: ne gyújtson rá, mert az egészségtelen, a háttérben diszkréten villódzik egy 92-es oktánszámú tábla. A megoldást Vilikének, a benzinkutasnak a monológja jelenti; bejelenti, hogy ennél a kútnál vizezik a benzint, így nyugodtan lehet dohányozni, ha esetleg mégis tűz keletkezne, ott a vizes benzin, lehet vele oltani. Nem kívánunk a dolgok elébe vágni, de azért eláruljuk a harmadik felvonás záróképét: a díszlet egy égő benzinkút, Bálvány Beáta — ő játssza dr. Főcső ráeső szerepét — mosolyogva dohányzik, a háttérben tűz van, benzint locsolnak rá, de ez csak olaj a tűzre.

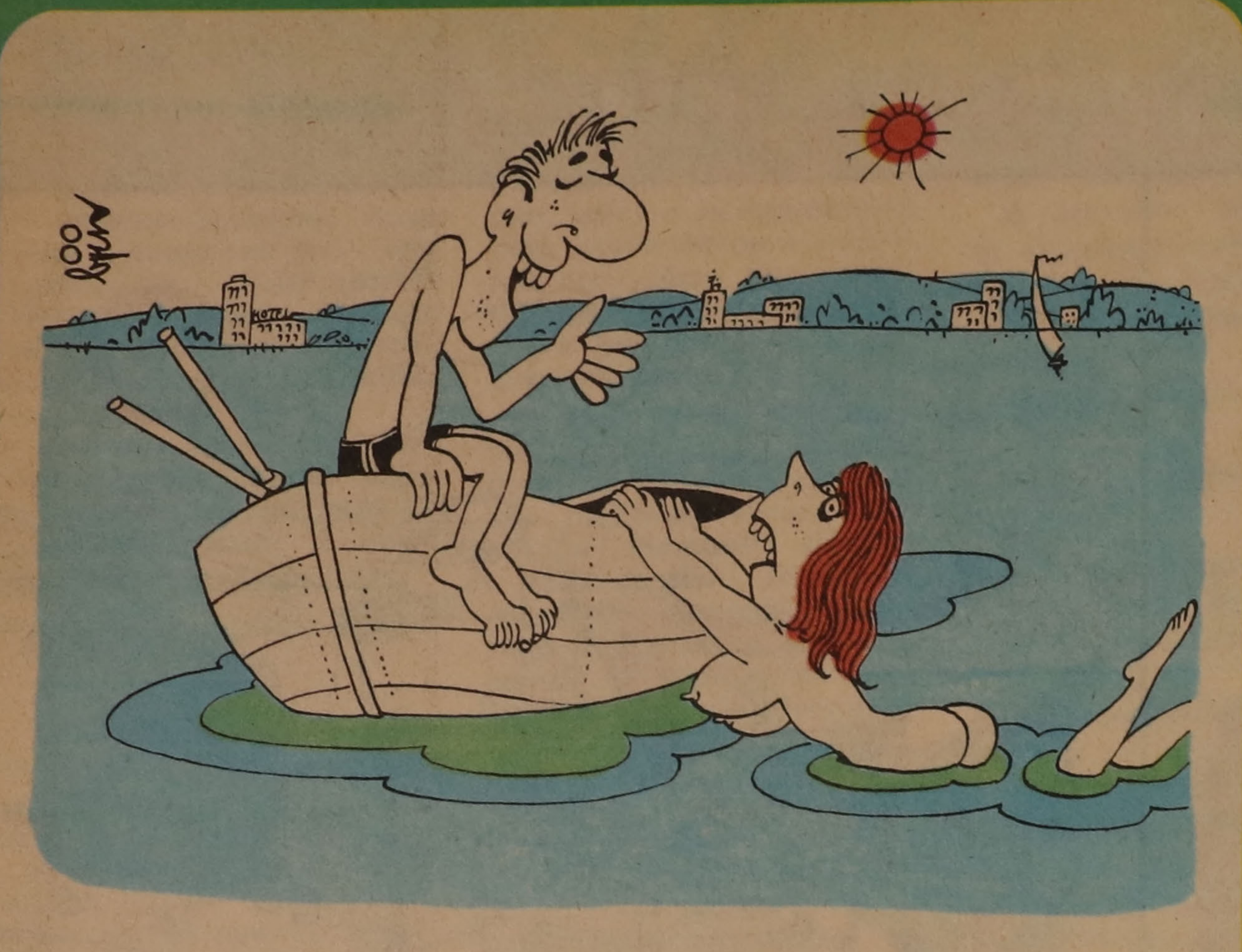
Különleges kisérletre készül Huzagolt Aranka és csapata; a kísérletező kedvű rendezőnő — akinek tavaly már volt egy rendezése az Állatkertben, nem messze az ízeltlábúak ketrecétől — most ismét közéleti töltésű mondanivalóval birkózik: *Elválasztom hajam* címmel özv. Nagyotmondok Pálné kis híján elfeledett darabját viszi színre. A darab eleje, amint az címéből is adódik, egy fodrászszalonban játszódik — éppen egy magas rangú vendég haját választják el egy fekete színű fésűvel —, ám a második felvonás már igazi meglepetés; itt teljesedik ki igazán Huzagolt Aranka szakmai tudása, művészete és nagyobbik leánygyermeke, aki egy kisebb főszerepet játszik a darabban. A második felvonás ugyanis rendhagyó módon egy választási urnában játszódik; amint telik az idő, úgy érkeznek egyre-másra a szavazócédulák, némelyiken áthúzva egy-egy név, ezzel is jelezve, hogy társadalmunk nem élhet a nevek bűvöletében. A rendezőnő egy zseniális húzással a közönséget is bevonja a játékba; mindenkinek van szerepe, s akinek esetleg mégsem jutna, annak sem kell unatkoznia; a szünetben vehet magának perecet, vagy melegszendvicset.

Az építő jellegű avantgarde megszállottjaként számon tartott Csőbálvány Rezonánc ezúttal sem bújik ki a bőréből. (Ezt egyszer már megpróbálta, de akkor bőrátültetéssel megmentették.) Legújabb darabja egy százhetven évvel ezelőtt élt indián szerző műve. A *Küklopsz* című színdarab egy kétdioptriás szemüveg homorú fókuszában játszódik, s az egyik fénynyalábot maga Herczig Piroska alakítja! (Ő vitte sikerre néhány évvel ezelőtt azt a mosómedvét, akinek sikerült leszállítania néhány kevéssé közkedvelt mosópor árát!)

Jól értesült körökhöz közel álló források szerint több rendező kért darabot egy William Shakespeare nevű szerzőtől is, ám ő egyelőre nem mondott sem igent, sem nemet. Mint hírlik, igen sok a dolga, s még arra is roppant nehéz időt szakítania, hogy forogjon a sírjában.

Föld S. Péter

MÉLYVÍZ

– Megőrült, Dezső, pont most kezdi mesélni, miről szól A cápa című film?!

NYÁRI MUNKÁN

– A néniknek mit hozhatok?

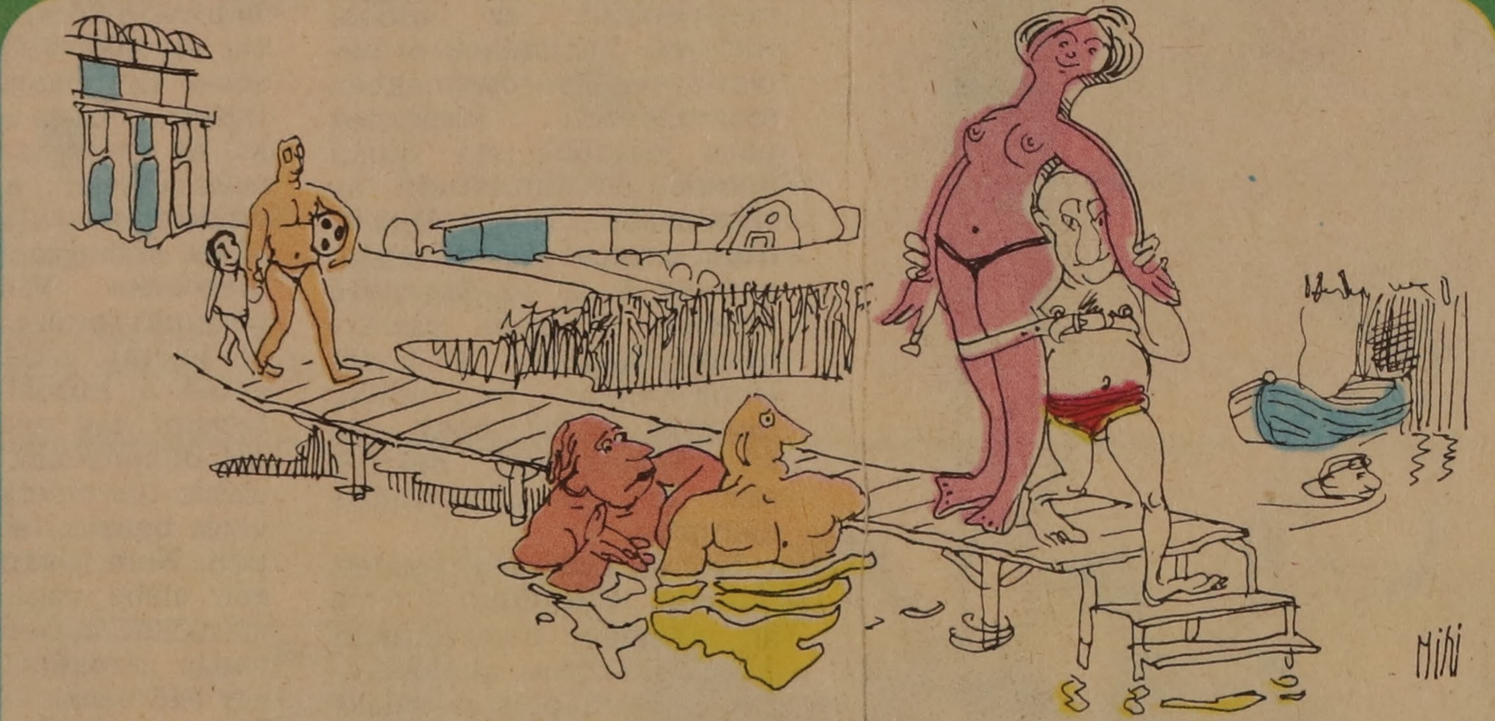
VÁLLALATI ÜDÜLŐ

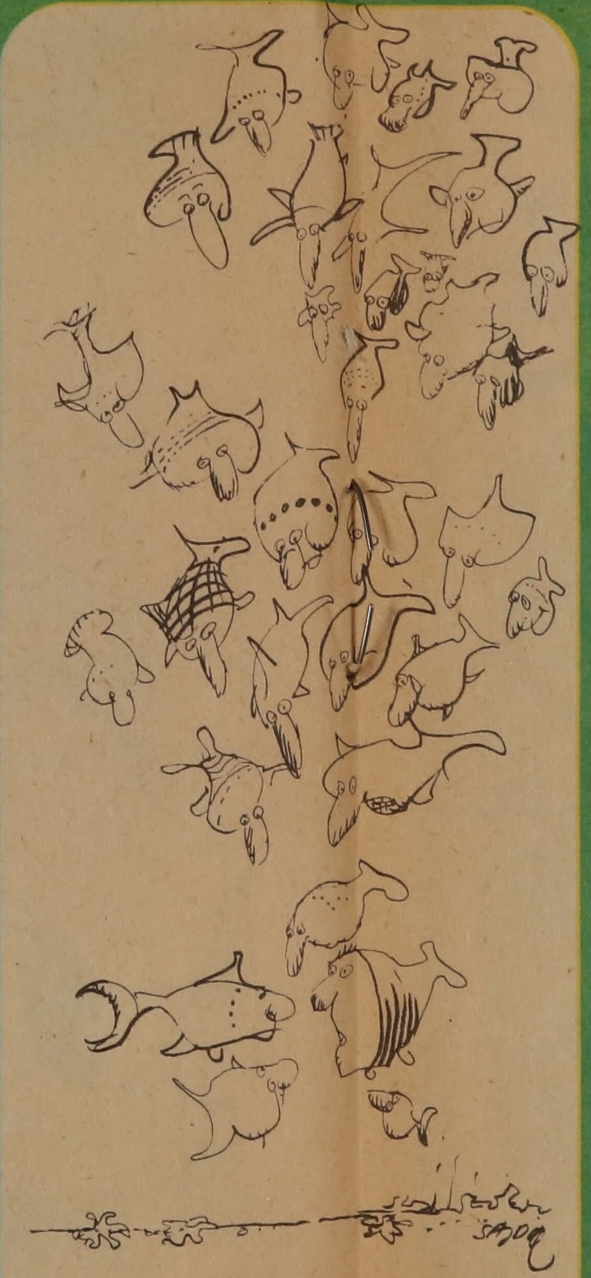
– Igazgató kartárs, csinálhatjuk a mentést géemkában?

– Nincs nagyon kiizzadva, doktor Mengele?

– Tudod, miért kell neki a guminő? Mert nem tud úszni . . .

– Az egyik horoggal öldös, a másik napolajjal terít be.

– . . . és ezt kell gyakorolnod: Ich liebe dich, du schöner blonder Prinz . . .

ELTARTÁSI SZERZŐDÉS

– Igazán aranyosak, hogy így vesződnek velem, elhoznak a Balatonra, pedig nem is tudok úszni!

MA MÁR CSAK EMLÉK . . .

– Az életvonala elég rövid.

– A keményvalutást húzzuk ki előbb!

IGAZGATÓTANÁCS

SOÓS ZOLTÁN:

Köztes strófák a bicskakönyvből

A BICSKAGYŰJTŐ FÜLSZÖVEGE

Négyszáz bököm van. Legtöbbje: „beszél"!
Kiben hagytam már vagy kiben akartam . . .?
Melyikért nyúlnék még ma is, ha baj van?
Melyik csak szerszám? Melyik volt kevély
korhely-korom bátorítója hajdan?
Ki adta s mért? Bili- vagy szénacél?
Mi késztetett, ha balhékat kavartam?
Ki mit csinál, ha kibuggyan a vér?
Negyvenkilenc vagyok ma, holnap: ötven.
Összekaparni, mi maradt mögöttem
– tetszik, nem tetszik –: emlékezni kell!
Vall hát az ócska bicska, gyón a márkás
rúgós-remek: legendát oszlat, s ádáz
hazugságok gúzsát metéli el!

FENKŰ 1.

Széllel szemben pisáltam életemben.
Röhögött, aki szélnek háttal él.
Mi volt a haszna?
Jót gyűrkőztünk ketten:
én bírom – s néha elfárad a szél . . .

FENKŰ 10.

Üres az ól. Lám kiengedte
bélpoklos disznait a gazda,
hívén: azok majd, mint a gyermek,
peckesen körbemenetelnek.
A karikás szegre akasztva!
Ám a konda a veteményest
célozza, ha szabad vadulni,
s ahelyt, hogy két csülökre állva
megcsodálná: elkezdi túrni,
taposni, vágni, kiforgatni!
Amit talál: csámcsogva falja,
letiporja, ami nem ízlik!
S most itt sopánkodik a marha
gazda és ugrándozva bőgi:
hogy a disznó hálátlan állat!
– Csápolhat most már száz ostorral:
a konda karikátlan orral
nekiesik a ház falának!

FENKŰ 14.

Naccsám! Erissze, hogy szívem kitárjam,
hazámban: drága Merkantiliámban,
s megosszam egy-két melóssal (míg lehet)
bimbózó, gyöngéd, bús sejtelmemet,
piciny gyanúm:
hogy minket hazavágtak!
Fura formát mutat a marxi póló:
az „uralkodó" osztály itt a csóró
s a legyőzöttek(?) sunyi hada . . . gazdag!

FENKŰ 18.

Butik butikkal kartellt alkot.
Nem le, de felmennek az árak.
Biztonságról nyávog a tévé.
Az ajtón nem férnek a zárak.
Becsapnak boltban, hivatalban.
Zsongítanak a zagyva hanták.
Újtípusú emberek helyett:
újtípusú betörőbandák!

FENKŰ 20.

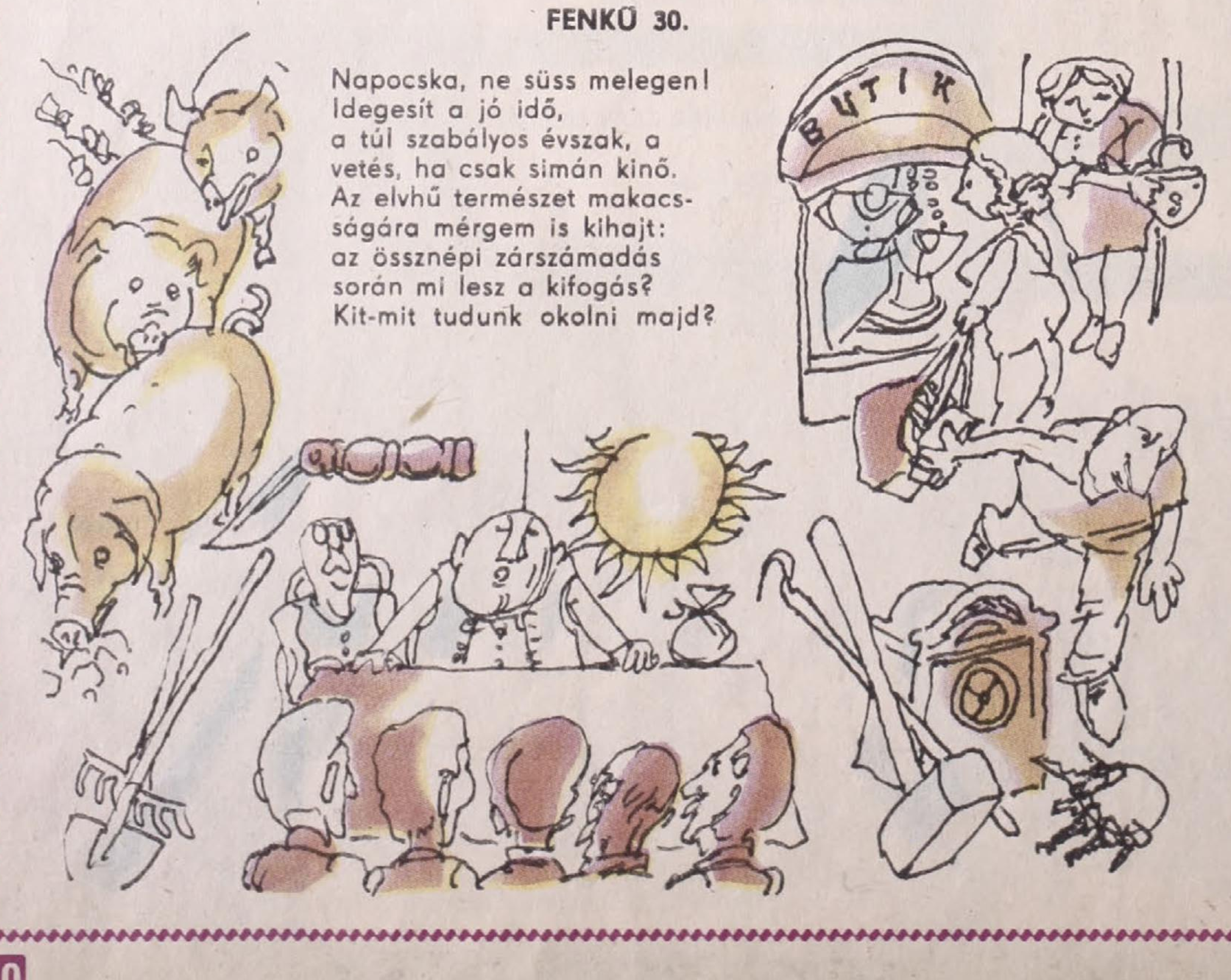
„Pepszi Érzés!" – és Vak-Vezet-
Világtalant-Érzés: de ezt
elfedi csendben a csalétek:
GAZDAGODJ!
Magánvagyonodhoz
szegényednek már a cselédek!

FENKŰ 28.

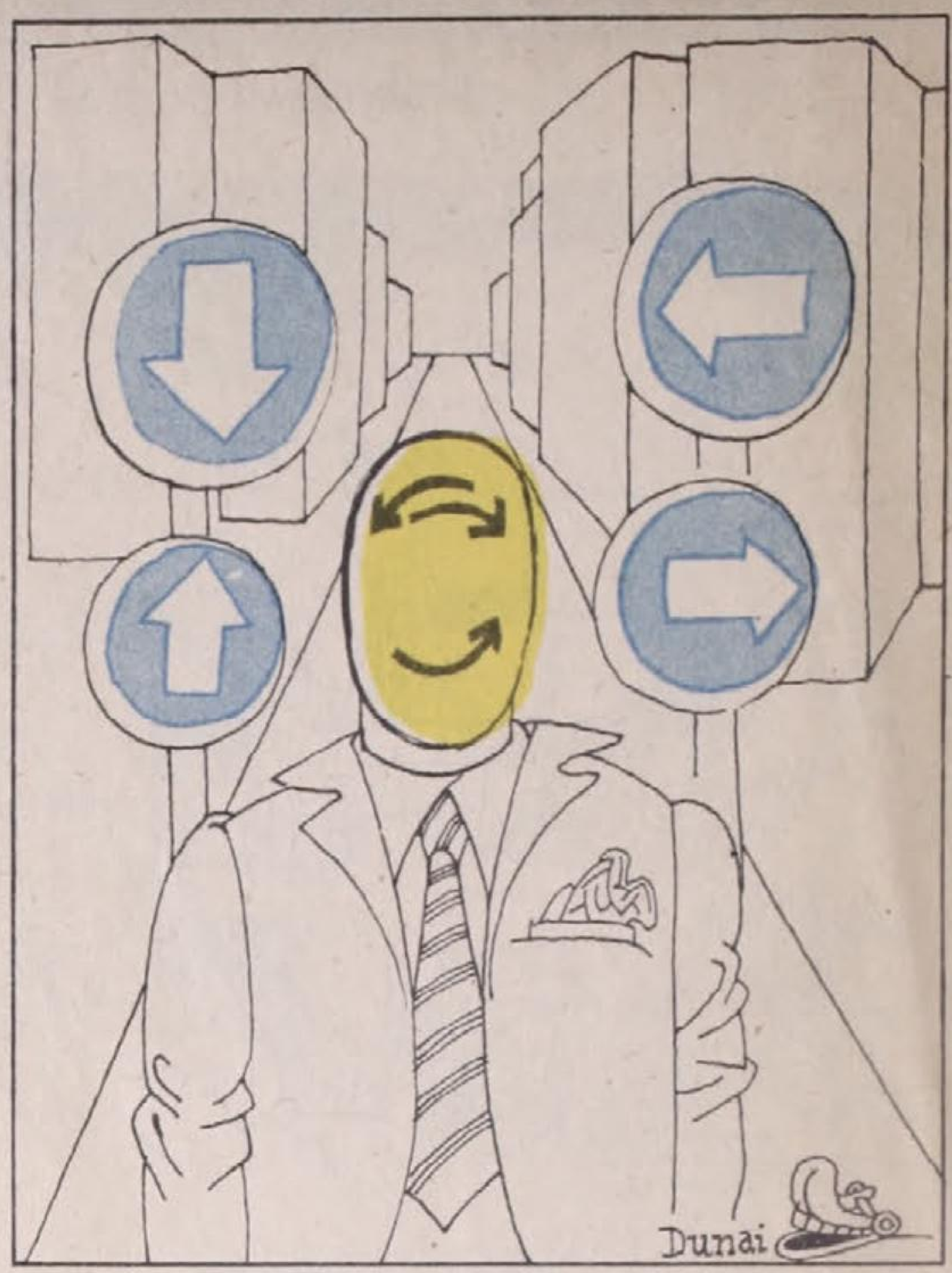
Kisnaccsám! Kegyed
látnoki egyed:
Lám, kitalálta:
e rendszert csepülni
– azt képzelem – csak nekem van jogom!
Ha más teszi ezt:
felháborodom!

FENKŰ 30.

Napocska, ne süss melegen!
Idegesít a jó idő,
a túl szabályos évszak, a
vetés, ha csak simán kinő.
Az elvhű természet makacs-
ságára mérgem is kihajt:
az össznépi zárszámadás
során mi lesz a kifogás?
Kit-mit tudunk okolni majd?

NAGYVÁROSI ANZIKSZ

VESZTESEK

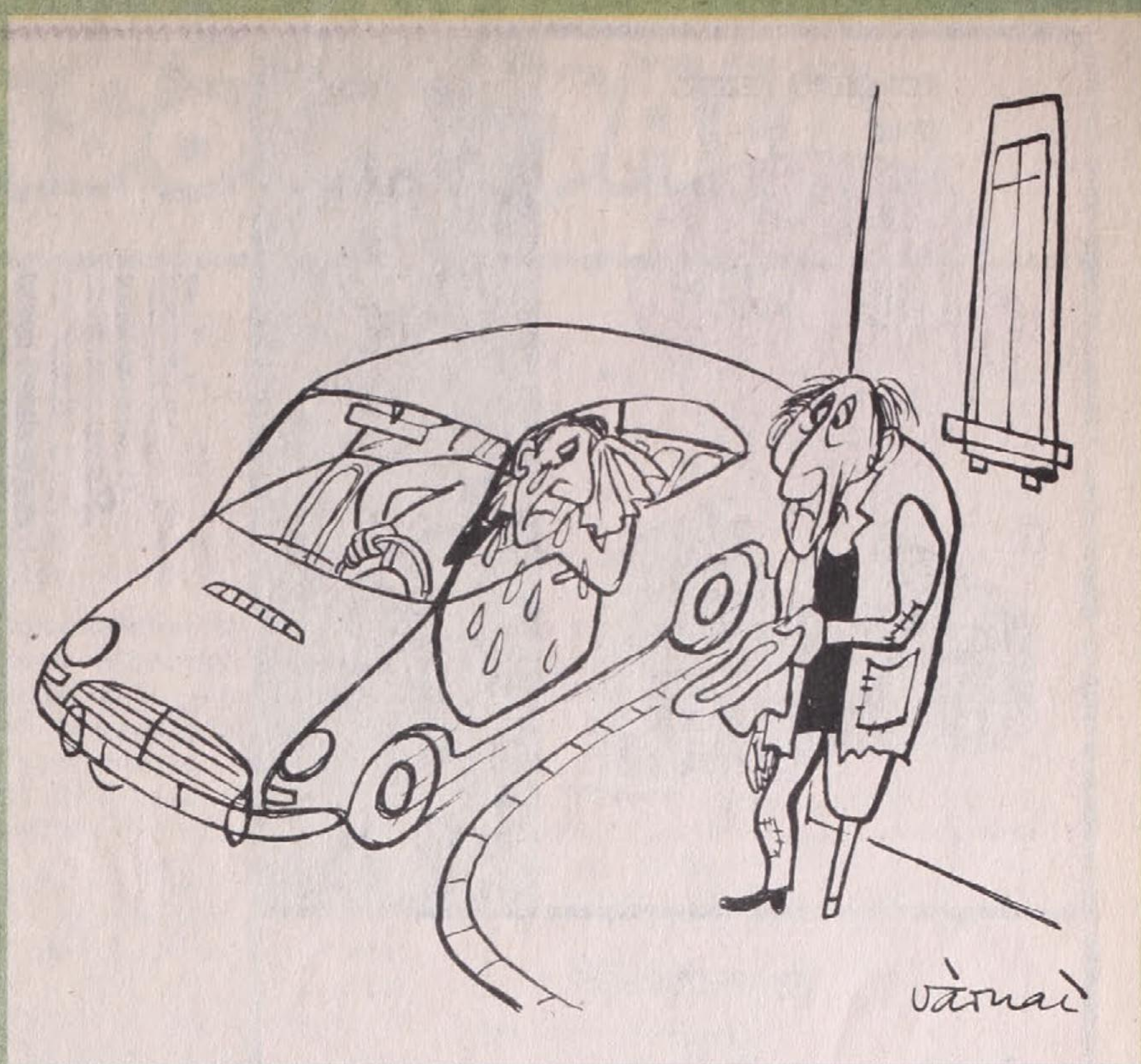

HOLLÓMESE

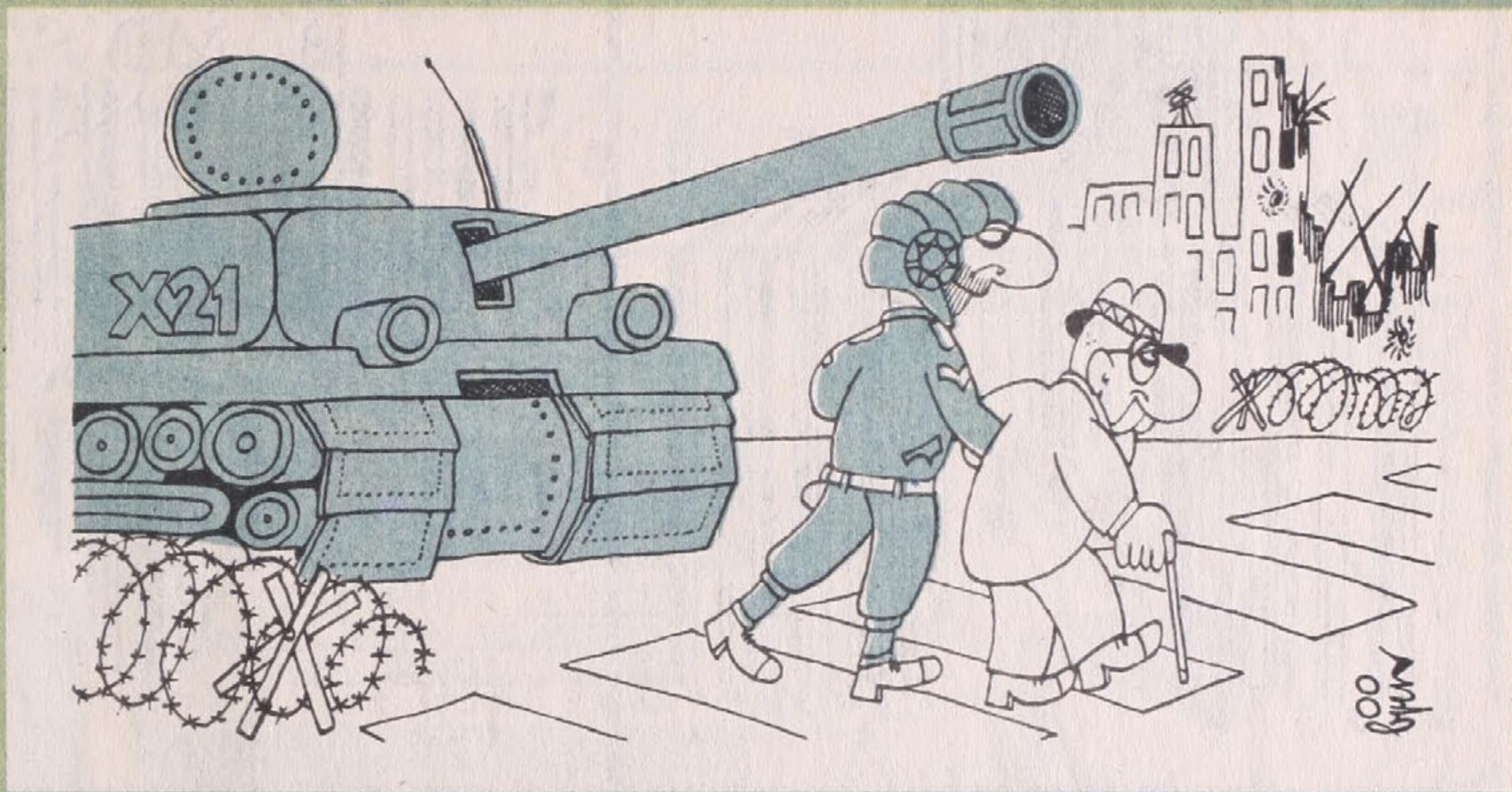

FILANTROP

BRENNER, VÁRNAI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, HEGEDŰS

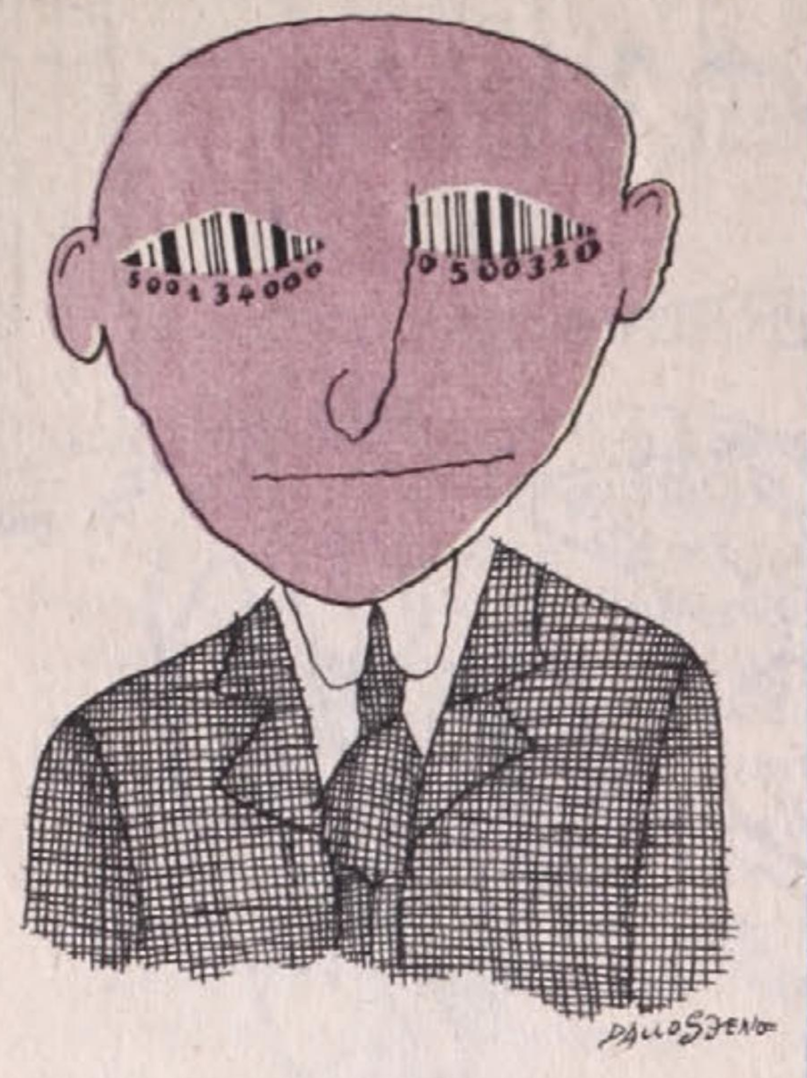

DALLOS:

VONALKÓD

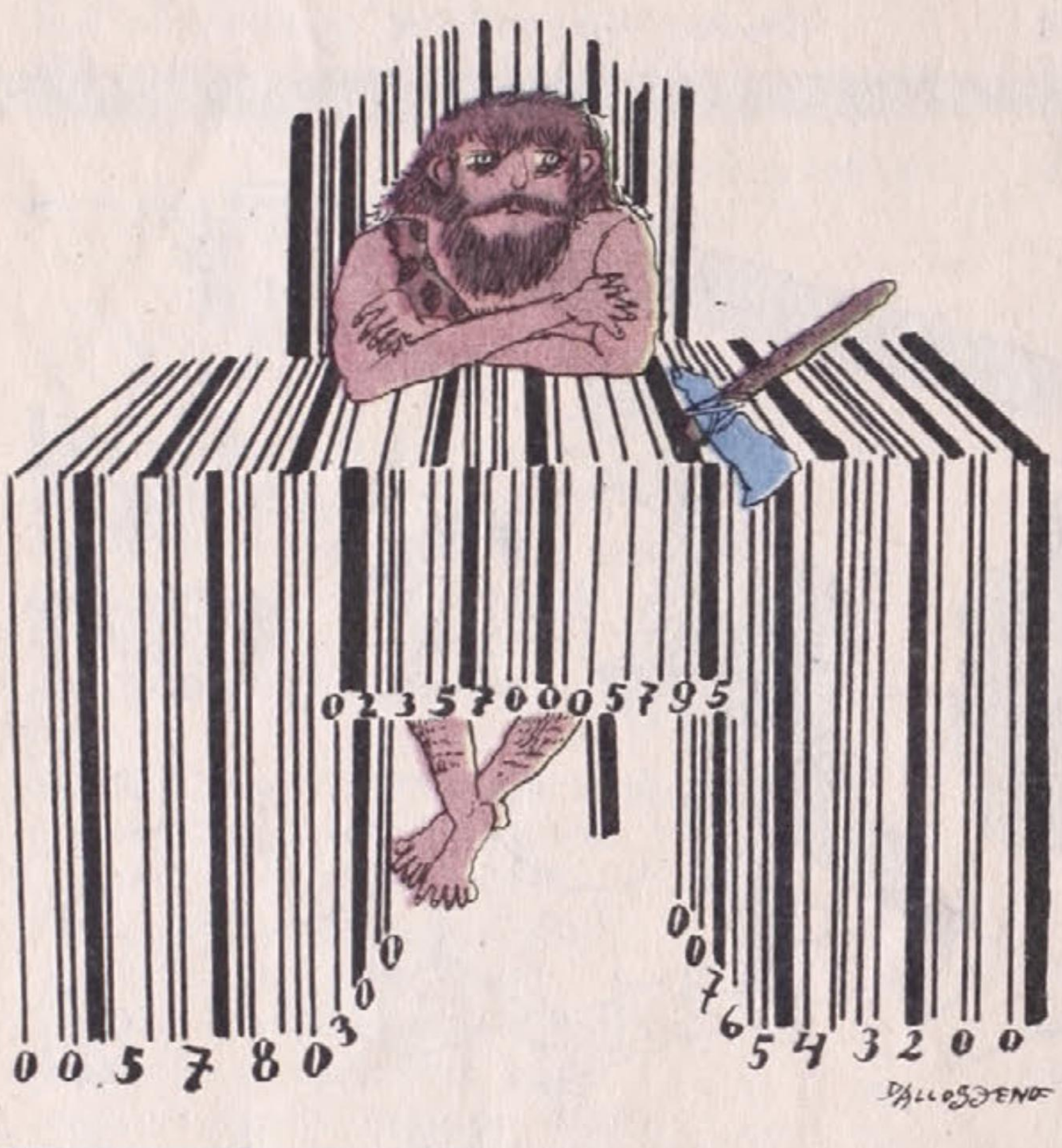
KORSZERŰ VEZETŐ

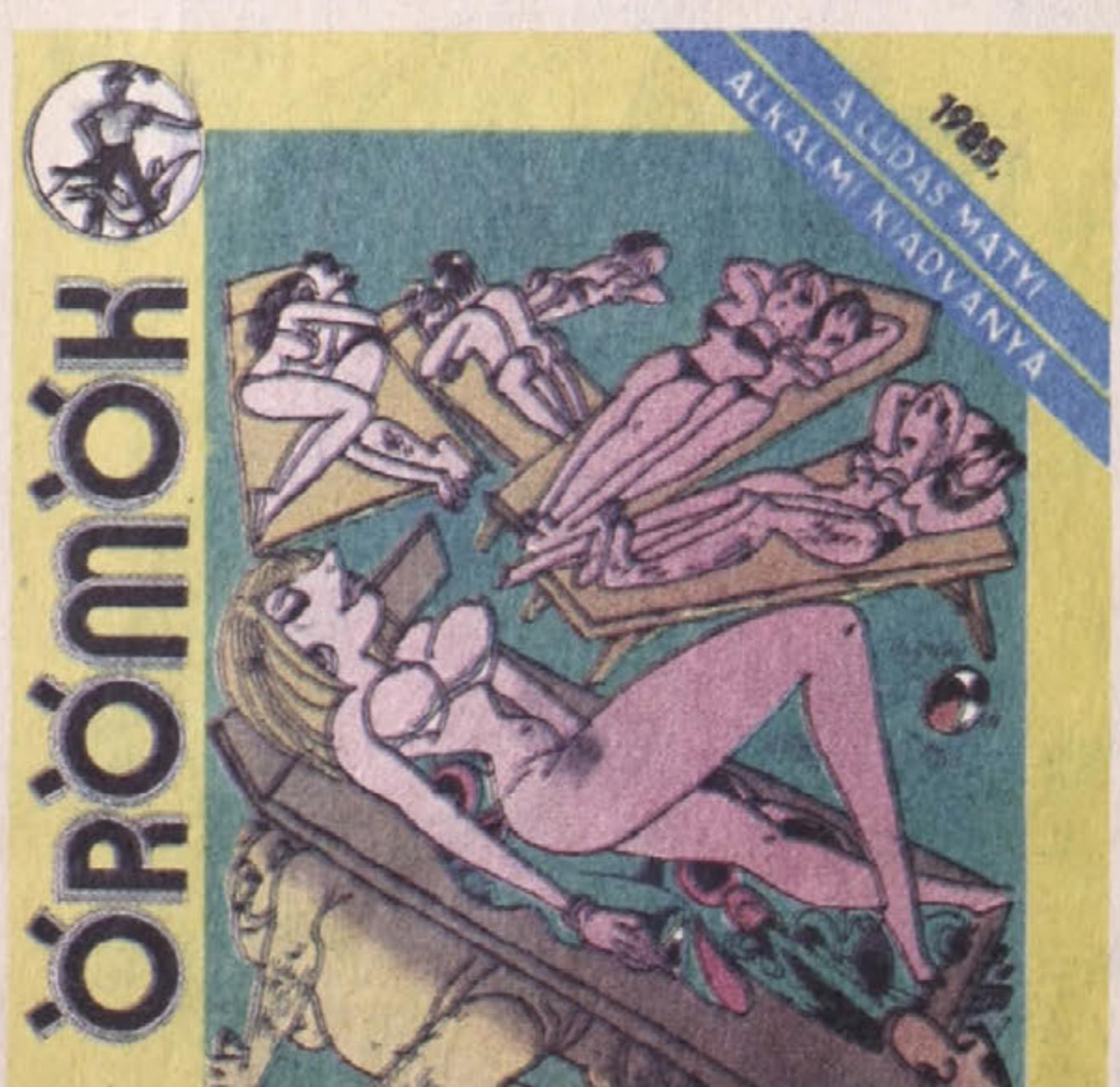
NYILVÁNTARTVA

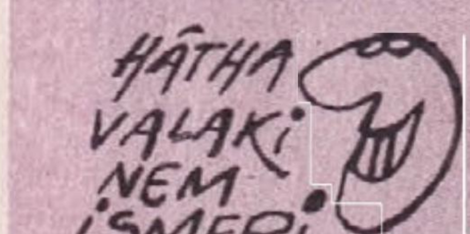

ANAKRONIZMUS

MEGJELENT!

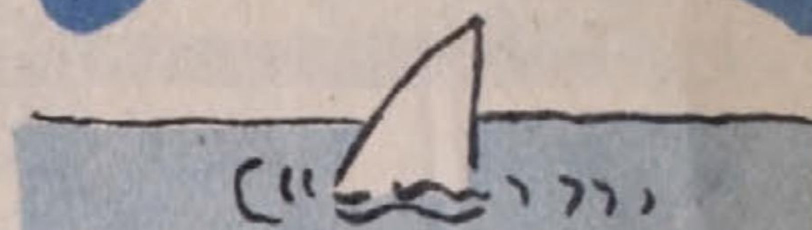

A használtgépkocsi piacon:
— Mennyibe kerül az a kocsi?
— Hétezer forint.
— Ez az ócska tragacs? Legyen, mondjuk a fele!
— Jókat tud mondani! És kinek adjam el a másik felét?

FARAGÓMŰVÉSZET

CÁPALÁZ

Riadtan kérdem a szomszédomat, miért nézte meg a Cápát, mármint ezt a szuper rémfilmet, amikor a saját árnyékától is rendszeresen összerezzen. Kitér a válasz elől, s valami zavaros fejtegetésbe fog, miszerint a saját árnyéka az igazán nem semmi, attól nem kunszt megijedni, ő tudja amit tud, és bizalmasan azt is kiböki: volt már ez az árnyék sokkal hosszabb is, bizonyos történelmi helyzetben, hogy melyikben, ne kérdezzem, van választék, legyen elég ennyi. És többet nem hajlandó mondani.

Bezzeg az Ilonka, a hús-vér gépkönyvelő, akivel egy cégnél dolgozunk, ám mégsem merném kollégámnak nevezni, róla ugyanis már többbrendbelileg elterjedt, mennyire kedveli az izgalmakat. Így tán mondanom sem kell, hogy ő is egyemberként tódult a moziba. Nos, hála a fogamzásgátló tablettáknak, Ilonka már senkitől és semmitől sem fél, ezért aztán a

meglepetés erejével hat, amikor a liftben két emelet és négy tettre kész férfi közt színesen ecseteli, hogy még mindig a hatása alatt van az egésznek. És nem azért ám, mert a vőlegényével az utolsó sorból élvezte a katasztrófafilmet, hanem mert neki, mint kezdő akvaristának eddig csak guppikkal és szifókkal akadt dolga, no ne gondoljon senki semmi rosszra, de ez a cápa ... ez tényleg haláli ...

Ezzel szemben szolidan erőszakpárti férfiismerősöm nagyot csalódott, mert mint mondja, ő azért nézte meg a Cápát, hogy végre egy vér-beli mozit lásson, s ez csak az áldozatok tetemes számát tekintve jött be. Igaz viszont, hogy illendően félt a híradó alatt, amikor valahol, valakik időzített bombákat robbantottak, amiért a FŐMO természetesen nem vállalhatta a felelősséget. Aztán még a vetítés után is vacogott egy jóízűt, az utolsó előadáson volt ugyanis, és hazafelé rossz a közvilágítás.

Pár nap múlva aztán látom az újságban, hogy az idén is zavartalan lesz a halellátás. No végre, mondom, mert olvasok ám a sorok között, na végre, ezt már nagyon vártam. Farkas, puma, medve és vadkan után buzgó vadászaink elejtették hát a cápát is, melyet annak rendje és módja szerint hamarosan kimérnek a Nagycsarnokban.

Ezt tehát szerencsésen kibekkeltem, úszni sem tudok, víziszonyom is van, nem bírok vért látni, halban csak a szardíniát szeretem, és egyáltalán, elborzaszt a horror, rohanok is, megnézem a Sárkányölőt vagy a Halál egyenes adásban című, gyengébb idegzetűeknek ajánlott filmet.

A híradóról meg, úgy ahogy van, egyszerűen elkésem.

Münz András

AZ OLVASÓ OLDALA

VILLAMOSPÓTLÓ

A BKV június 1-i hatállyal megszüntette az újpesti Váci úton évtizedek óta közlekedő villamosjáratot. Az eddigi 10-es villamos helyett autóbuszokat állítottak be. Ez nem is lenne baj, mert eddig is számtalanszor pótolták a villamost busszal, de természetesen villamos viteldíjjal.

Most viszont nem tudjuk, hogy miért büntet minket újpestieket a BKV, hiszen az új járatra buszmenetdíjat állapított meg. Mindezt akkor, amikor előzőleg egy nemes gesztussal a legutóbbi általános 100 százalékos viteldíjemeléskor a nyugdíjas villamosbérleteket meghagyta a régi 20 forintos áron.

Ezzel a rendelkezésével az érintetteket, akiknek villamosbérletük van (azaz már csak volt), 150 százalékos viteldíjemeléssel sújtja, ha nem akarnak 9 megállót gyalogolni a következő villamosig. Nem beszélve arról, hogy lakásunktól és a mellettünk levő nyugdíjasháztól a legközelebbi nagyobb KÖZÉRT 2 megállónyi távolságra van, ahová eddig villamossal jártunk, most csupán ezért az útért kénytelenek vagyunk buszbérletet venni.

A kerület központjában egyébként továbbra is közlekednek a villamosok. Még a 3-as villamospótló buszt is arra irányították, amely pedig a metróépítés óta mindig a Váci úton egészen Megyerig közlekedő 3-as villamost pótolta, később pedig a 10-es villamos helyett járt, ha valami fennakadás volt.

Javaslatunk: járjon ezentúl is végig a Váci úton a 3-as villamospótló. Így villamosbérlettel lehetne beutazni a városba. A másik megoldás: a 10-es villamos vonalára beállított autóbuszon fogadják el a nyugdíjasbérletet.

Osgyáni Gusztáv
Budapest IV., Váci u. 102/5. 1044

és még sokan mások, akiknek vagy a pénztárcájuk vagy a lábuk bánja a június 1-i BKV-rendelkezést.

KÍVÁNCSI VAGYOK

Most hogy már lezajlottak a választások, felteszem a kérdést: mi történik azzal a néhány millió világoskék borítékkal, amibe a szavazók a szavazócédulákat helyezték? A borítékok gyűretlenül kerültek az urnákba és nem ragasztatván le, a szavazatok összeszámlálásakor sem kellett őket feltépni. Vajon felhasználják-e valahol ezeket a borítékokat, vagy a kukába, jobbik esetben a MÉH-hez kerülnek?

Másik — szintén a papírtakarékossággal kapcsolatos — kérdésem: amikor egy hivatal, egy minisztérium vagy egy vállalat átszervezés során új nevet kap, pillanatok alatt elkészül az új levélpapír. Mi történik azonban a megmaradó, olykor néhány tízezer régi levélpapírral?

Oly sokat olvasok és hallok a takarékosságról és a kiadások csökkentésének szükségességéről, hogy ezt az egy levélpapírt és borítékot feláldoztam állampolgári kíváncsiságom oltárán.

Dr. Del Medico Imre
Budapest XIV., Handzsár u. 6.
1149

Sajnos...

B. K. Budapest — Nagyon érdekes, amit az anyósáról ír, ha családi körben is lenne mersze felolvasni, bizonyára méltán megérdemelt sikert aratna vele.

T. Zolika Lajosmizse — Ahhoz képest, hogy még csak tizennégy éves vagy, igen sokat tudsz a csúszópénzről és a társadalomban megtalálható egyéb umbuldákról. Tanárnénidnek mondd meg, hogy csak így tovább: ne az iskolának, az életnek okítson benneteket.

H. T. Battonya — Kicsit rövidebben, tömörebben fogalmazzon. Az, hogy megszeretett egy szépasszonyt, lehet, hogy Önnek megér hat sűrűn gépelt oldalt, az olvasót ez legföljebb akkor érdekelheti, ha igazi író írja...

D. I. Zalaegerszeg — Köszönjük szépen felajánlását, miszerint témahiányban szenvedő munkatársainknak 50 Ft/db ár fejében ötleteket, megírandó témákat szállít. A példaként — ingyenesen — rendelkezésünkre álló javaslatok alapján azonban, ha nehéz szívvel is, de le kell mondanunk a segítségéről.

Z. L. Karcag — Nagyon jókat derültünk írásán, küldjön még, hogy kideríthessük, egyszeri buzgárról, vagy bőségesen ömlő forrásról van szó.

Lajos bácsi, Mezőberény — Sajnos, teljes nevét és címét nem közölte, de ha valóban Ön a társaság mókamestere, akkor van egy javaslatunk: ne írásban, hanem továbbra is szóban igyekezzen szórakoztatni az embereket.

G. J. Budapest — „Beszikkadt a fejem" című verse nem politikai okok miatt közölhetetlen!

efespé

TÜCSÖK és BOGÁR

falon fölpattant, s a labda a mozduló Hegedüs fölött a lée alá gurult, (1:0). Két perc múlva a kapura húzó

Az a trükkös magyar foci!

(A Vas Népe című lapban találta Sándor Imre, szombathelyi olvasónk)

szervezetei részére. A korábbiakhoz képest kétszeres volt a létszám: összesen 9 csapat mérte össze tudását a salgó-

Azért az is izgalmas lehetett, amikor összesen 4 és fél csapat mérkőzött!

(A Nógrád című lapban lelte Herczeg György, salgótarjáni olvasónk)

Miklán Imréné, postai felvevő
12. *Dakó Csaba*, programozó *Princes József*, vezető óvónő
13. *Farkas Tamás*. ügyvez. ig. *Varga Jánosné*, raktáros

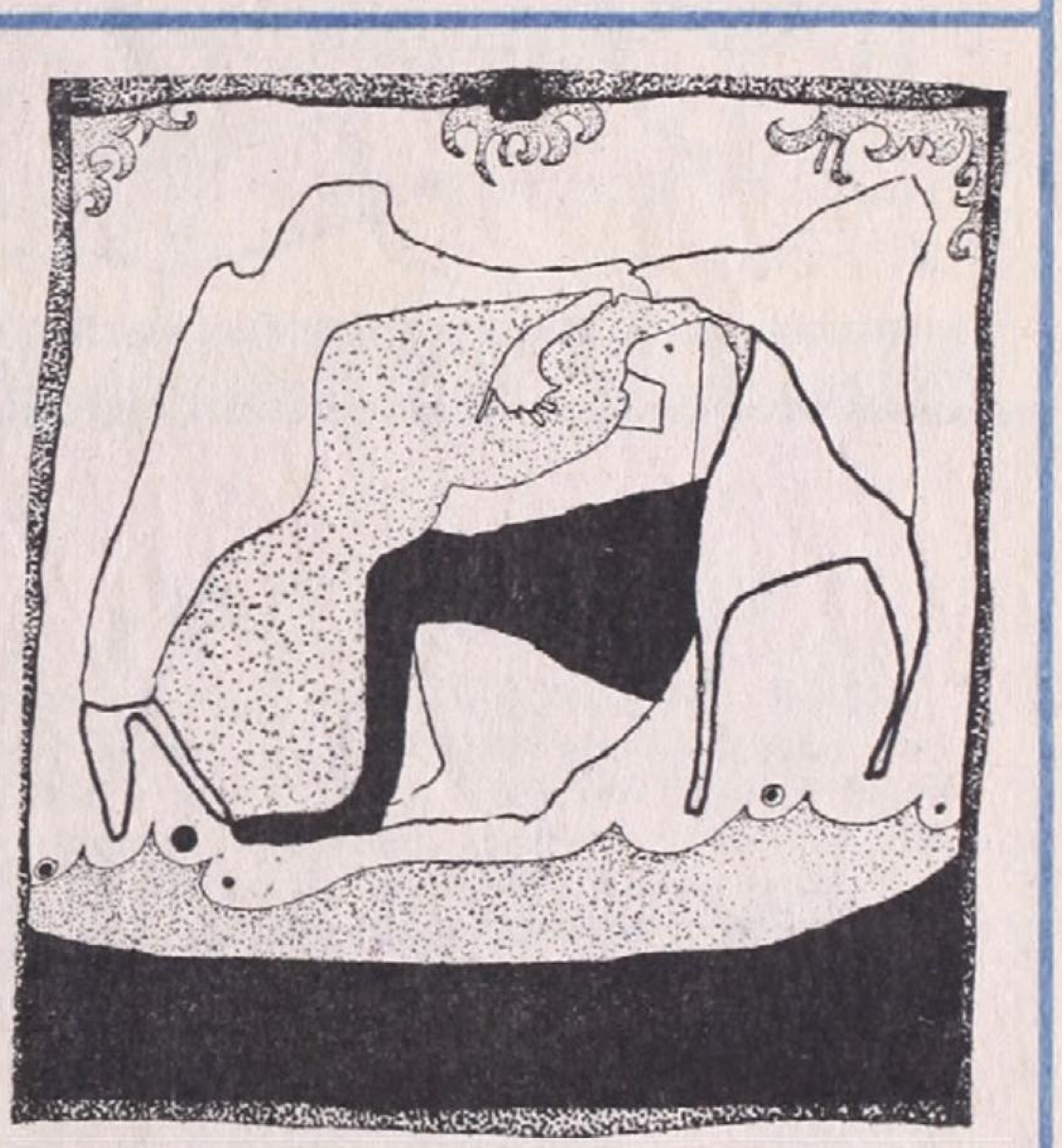
Egyenjog!

(A Fejér megyei Hírlapban találta Csipszer László, székesfehérvári olvasónk)

A tárlat a múlt hónap végén nyílik meg.

...és a jövő hónap elején zárta be kapuit!

(A Déli Hírlapból merítette Borka Attila, miskolci olvasónk)

Györgydeák György: Ma megint nem lesz habostorta

Majd csak elviseljük! Mert mi aztán mindent...

(A Magyar Nemzetben észlelte Nagyné Ricsey Edit, gyomaendrői olvasónk)

fűszerezzük. Ügyeljünk arra, hogy a salátalevelet lemosás után jól lerázzuk, így a mártás a vizet nem hígítja fel.

Csak szeretné?

(A Népszavából nyírta Ujváry Tibor)

VÁLASZ A „PAD-PANASZ"-RA

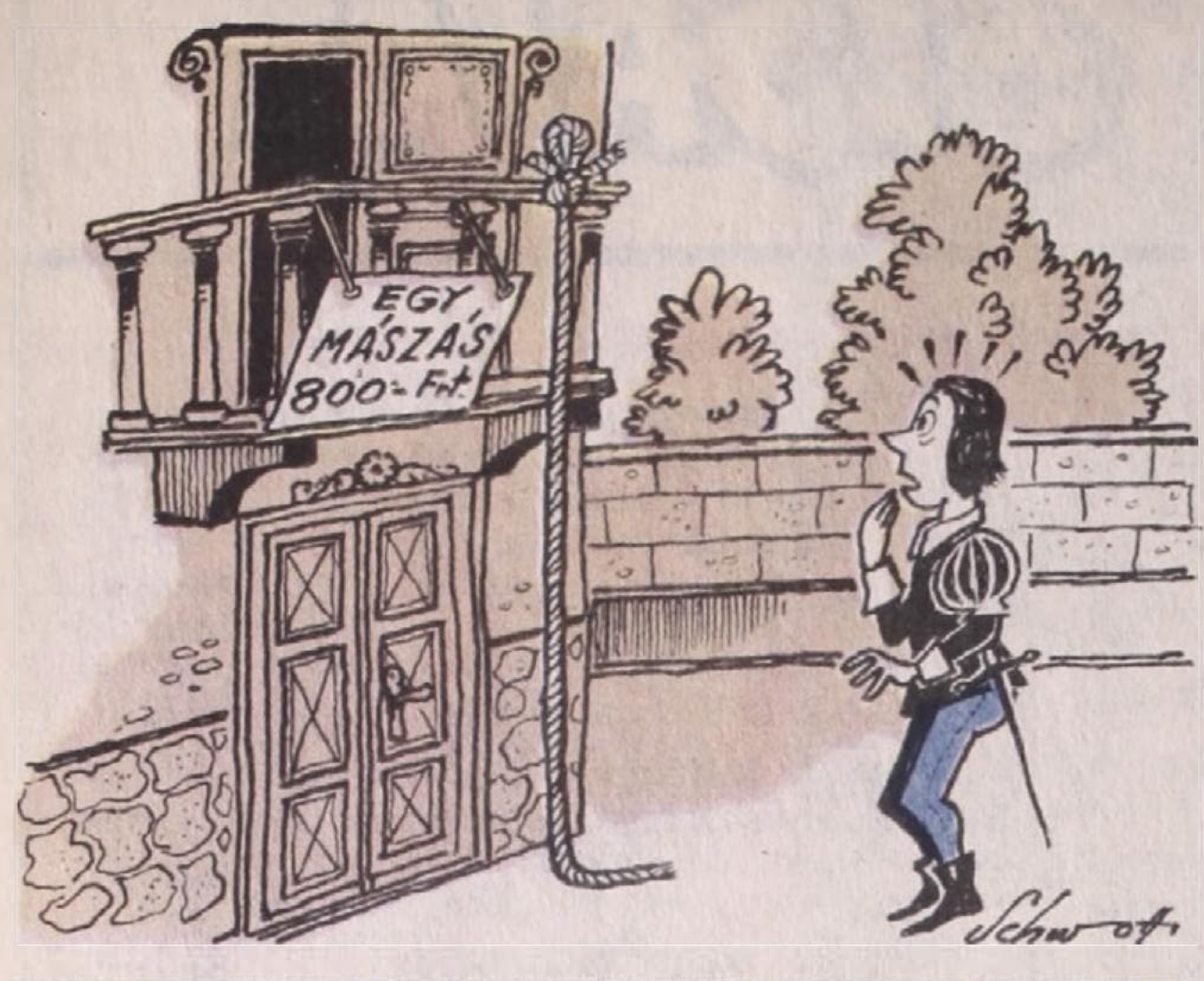
Sajnos, anyagi fedezetünk nem teszi lehetővé a padok javítását. Május elején 20 darab hordozható padot vittünk ki a kérdéses, Szakasits út és Mérnök utca közötti parkba, melyeket azonban már elhordtak. Ebben az évben a kerület más parkjaiban tudtuk a felújításokat, javításokat elvégezni. A törött betonlábakat július végéig kiszedjük. Kérjük szíves megértésüket!

Fővárosi Kertészeti Vállalat
Parkfenntartási Főosztály

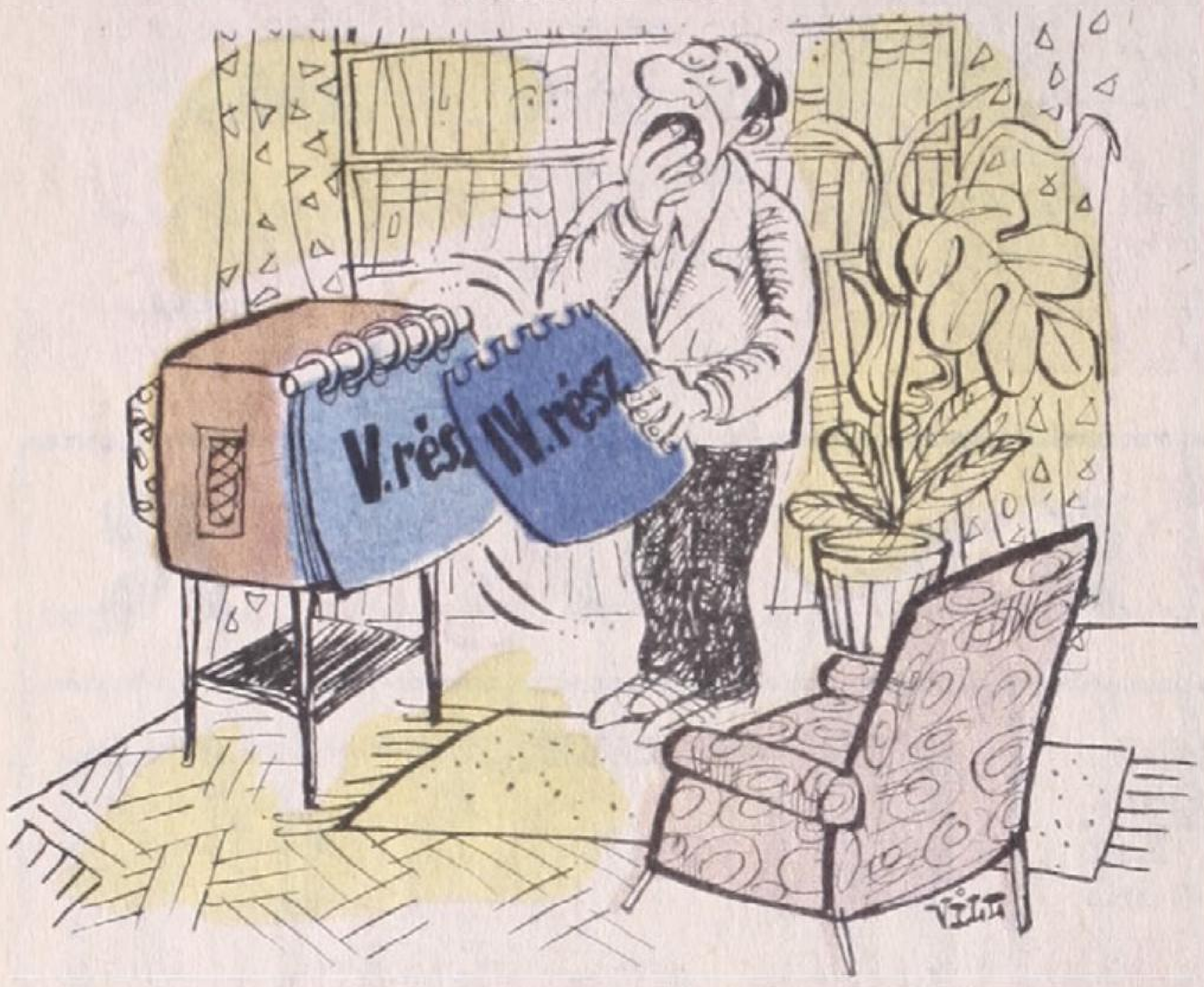
FELESLEG

című rejtvényünk megfejtése:
— Semmi nem hiányzott, jelentem, sőt három darab ki is maradt belőle.
200—200 forintot nyert:
Horváth Erzsébet, Mecsér, Zrínyi u. 15., 9176;
Kovács Ferenc, Budapest, Sáfrány u. 52., 1116;
Vencel János, Felsőpakony, Bem J. u. 2., 2363.
A nyereményeket postán küldjük el.

PROFI JÚLIA

MÚLIK AZ IDŐ

MEGVÉDEM AZ ÖTVENES ÉVEKET

Kérem, én megvédem az ötvenes éveket! Annyi rosszat kiabálnak róla... Még a Ratkó gyerekeket is fölemlegetik, pedig ha minden mást igen, de *azt* mégsem felsőbb utasításra tettük. Igaz, nehéz idők voltak, de azért volt egynéhány kifejezetten jó dolog is bennük.

Itt van például a tegezés, ami akkor egyöntetű volt. Amikor munkába álltam az ötvenes évek végén, nem volt arra gondom, kit tegezzek, kit magázzak, netán önözzek. Mindenki „te" volt. (Nem is csoda, hogy Szabó István — aki szintén azokban az években kezdett — első igazán sikeres filmjének is ezt a címet adta: Te.) Sohasem felejtem el első munkahelyi veszekedésemet. Hogy örültünk, hogy nem kell azt mondani, maga marha, elég volt ennyi: te hülye.

Világéletemben utáltam a nyakkendőt. Nyáron például képtelen vagyok elszorítani nyaki ütőeremet a fent nevezett nyomókötéssel, mert azonnal megfájdul a fejem. Nos, kérem, az ötvenes években nemhogy nem kellett nyakkendőt kötni, de egyenesen gyanús volt, ha valaki az akkoriban csak kultúrmadzagnak nevezett holmit viselte.

Mennyit panaszkodunk ma arra, hogy a televízió elveszi az időt az olvasástól, a mozitól, a színháztól, a társasági élettől! Kérem szépen, én elárulhatom, hogy az ötvenes években nem volt televízió! Azaz a vége felé volt, de nagyon kevés adásidővel. Elolvashattam Jókai és Verne összes műveit, nem beszélve Mayról és a többiekről. És hadd áruljam el a mozi után vágyakozóknak: hetente kétszer jártam moziba. Kedvenc színházam minden darabját megnéztem, anélkül, hogy lemaradtam volna egy krimiről, egy meccsközvetítésről.

Apropó, meccs! Micsoda mérkőzéseket láttam akkoriban! Ma ilyenekről csak álmodni lehet. Képzeljék, Bozsik, Puskás, Kocsis és Czibor játszott Buzánszky, Lantos, Hidegkuti és egy időben Grosics ellen! És volt olyan meccs, amelynek a szünetében magyar futók világcsúcsokat állítottak fel, csak úgy, passzióból... Minden olimpiára úgy mentünk ki, hogy már volt két aranyérmünk. A kard egyéni és a kardcsapat. Jó, semmi bajom! Tudom és jó, ma már tudom, mindez csak arra volt jó, hogy elterelje figyelmemet a társadalmi problémákról, és a gazdasági helyzetről, s mindez csak pótszer és a nép ópiuma volt... Micsoda minőségi ópiumot adtak akkor a dolgozónak!

Akkor még tudtunk sportolni. Ha hiszik, ha nem az ötvenes években aki nem akart, nem állt be a strandpénztárak elé. Ha melegem volt, egyszerűen megmártóztam a Dunában. S a kijelölt fürdőhelyeken még úszhattam is. Igaz, akkor még külön kellett fölkenni a bőrünkre az olajat, mert az akkor még nem volt a vízben, de azt nem állítottam, hogy ne lett volna hiba azokban az években.

Az ötvenes években szoktam rá a jógára. Nagyokat lélegeztem a pesti levegőből és képzeljék, nem lett semmi bajom. Tüdőm és légzőizmaim szépen kifejlődtek. Aztán húsz év múlva az orvos eltiltott a jógázástól, mert azt mondta, ha valaki mostanában félóráig mélylégzést végez Budapesten, annyi szénmonoxidot lélegez be, mintha elszívna fél doboz cigarettát.

Végül még volt egy behozhatatlan előnyük az ötvenes éveknek, akárki akármit is mond róluk: Ezekben a híres-hírhedt években voltam tinédzser. Sajnos, ezt is utólag tudtam meg...

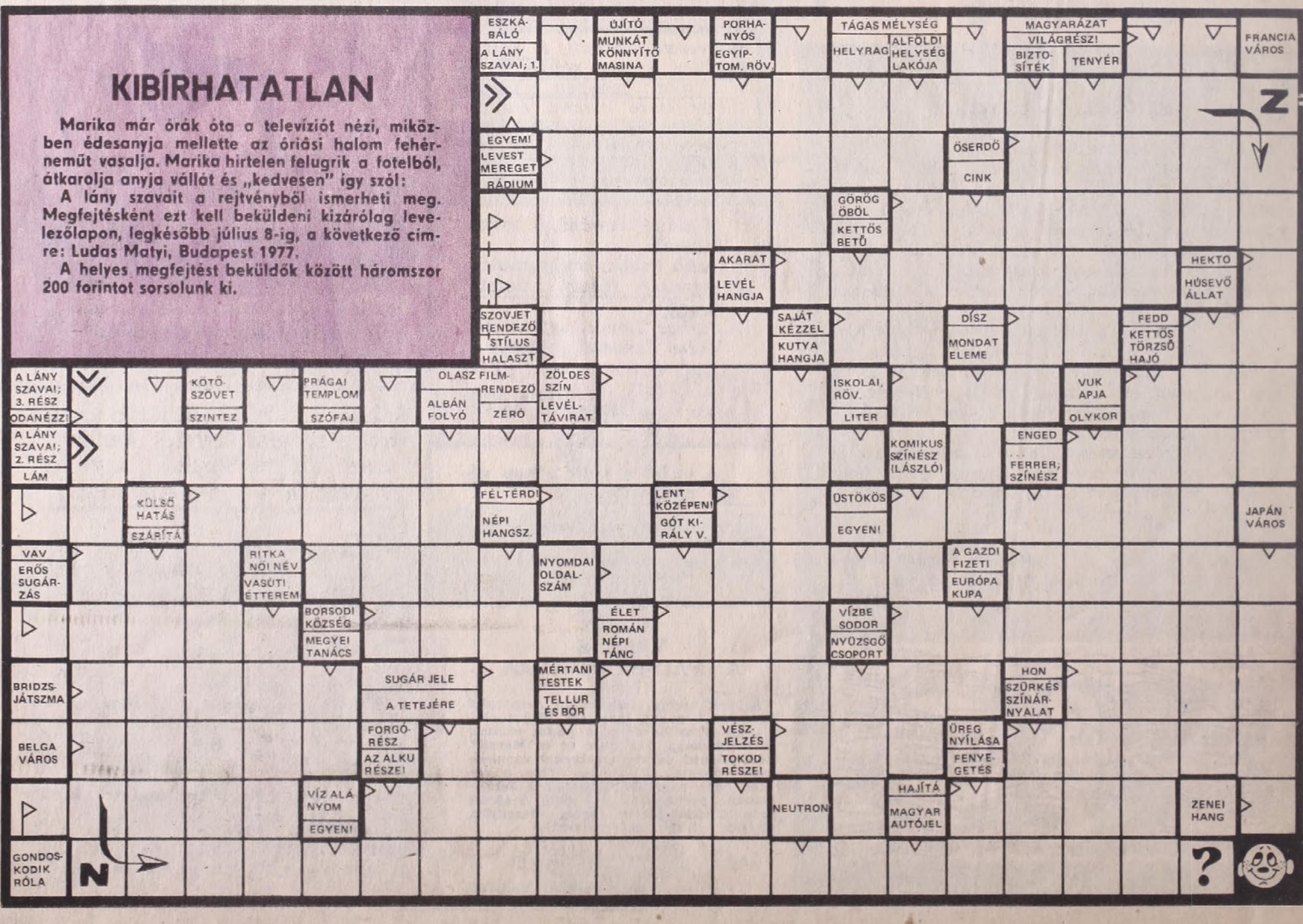
Gőz József

KIBÍRHATATLAN

Marika már órák óta a televíziót nézi, miközben édesanyja mellette az óriási halom fehérneműt vasalja. Marika hirtelen felugrik a fotelból, átkarolja anyja vállát és „kedvesen" így szól:

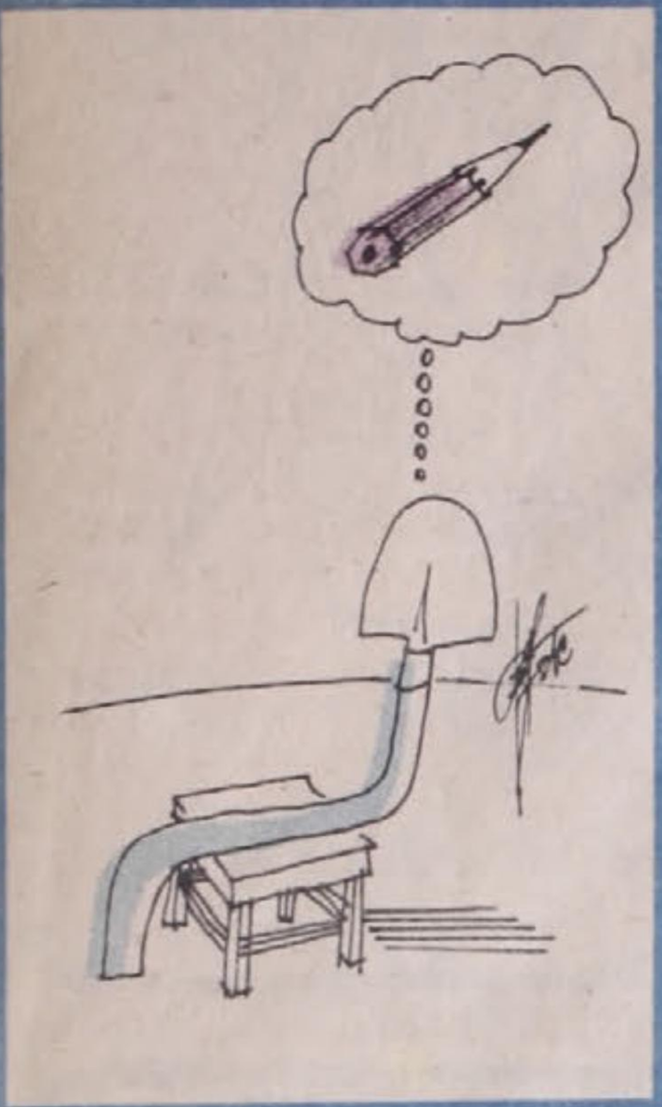
A lány szavait a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb július 8-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

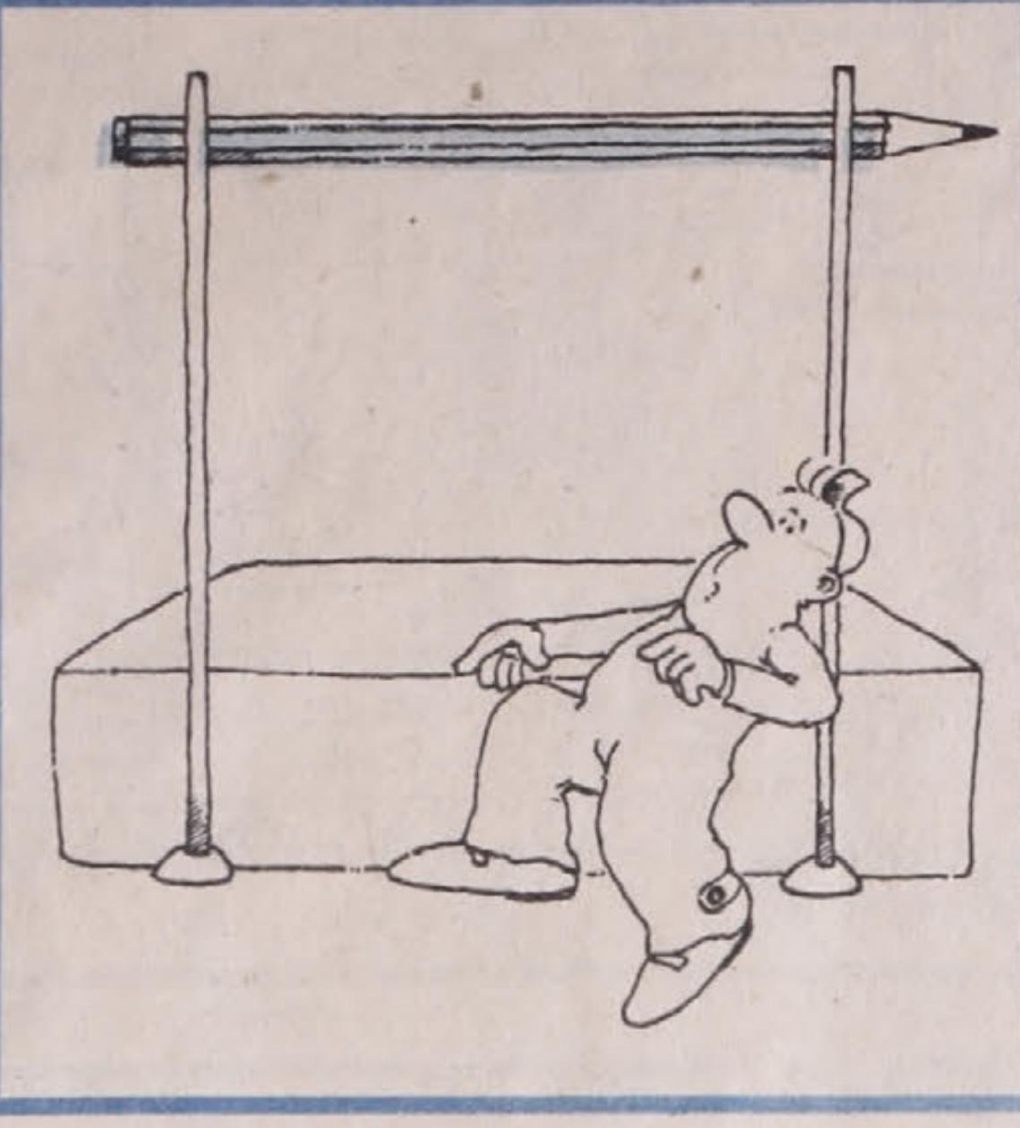
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

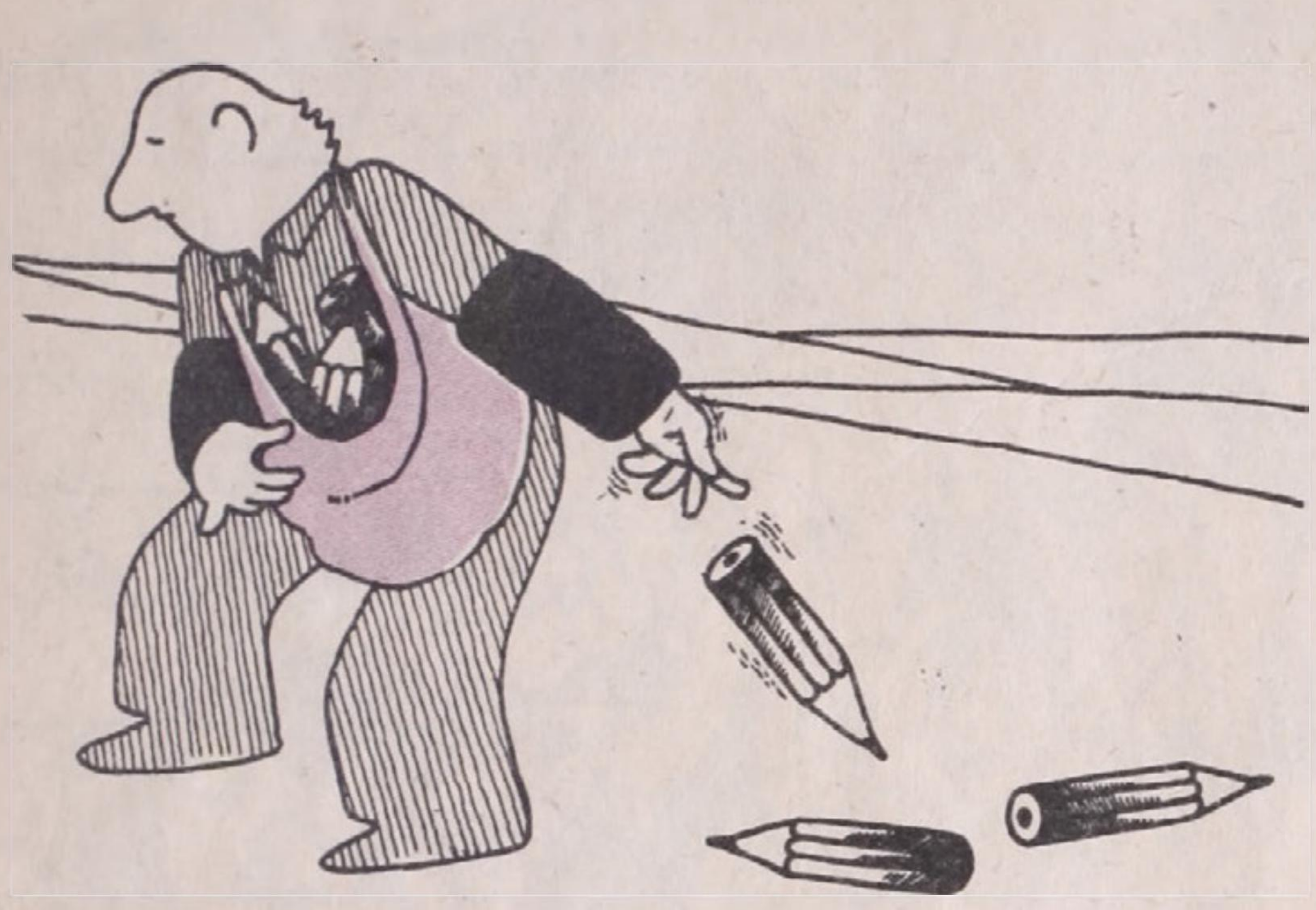

IMPORT HUMOR

CERUZA-RAJZOK
a belgrádi Jezs-ből

mindenféle

A hallgatás nem mindig a bölcsesség jele. Olykor a tudatlanságé.

***

Egy szegény ember végrendeletet készített.
— Felsorolom benne — mondotta —, hogy ki mindenkire nem hagyok semmit.

***

— Ön minek köszönheti, hogy ilyen okos lett?
— Sok a buta ember...

***

A lovak egyetlen vigasza, hogy rajtuk kívül tevék is vannak a világon.

***

Egy babonás tábornok így szólt:
— Pénteken sohasem kezdek háborút...

***

Matematikavizsgán egy leány így szólt a tanárhoz:
— Most a matematikapéldát oldjam meg, vagy a ruhámat?...

***

Egyéniségünk csillogásától legjobban önmagunk vakulunk el.

***

Vannak, akik tudományos módszereket alkalmaznak az előrehaladás megakadályozására.

***

Aki sohasem gondolkodik, annak sohasem lehetnek buta gondolatai.

B. Szilágyi János

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Javult a hallása?
— Ellenkezőleg, romlott.
— Fogadni mernék, hogy azért, mert megint pálinkát iszik.
— Valóban doktor úr.
— De hát nem érti meg, hogy ha tovább iszik, megsüketül?
— Hogyne érteném.
— És megéri?
— Meg. Mert amit iszom, az sokkal jobban esik, mint amit hallok.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

85.2308/20-27

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

SZÓRAKOZUNK, SZÓRAKOZUNK...

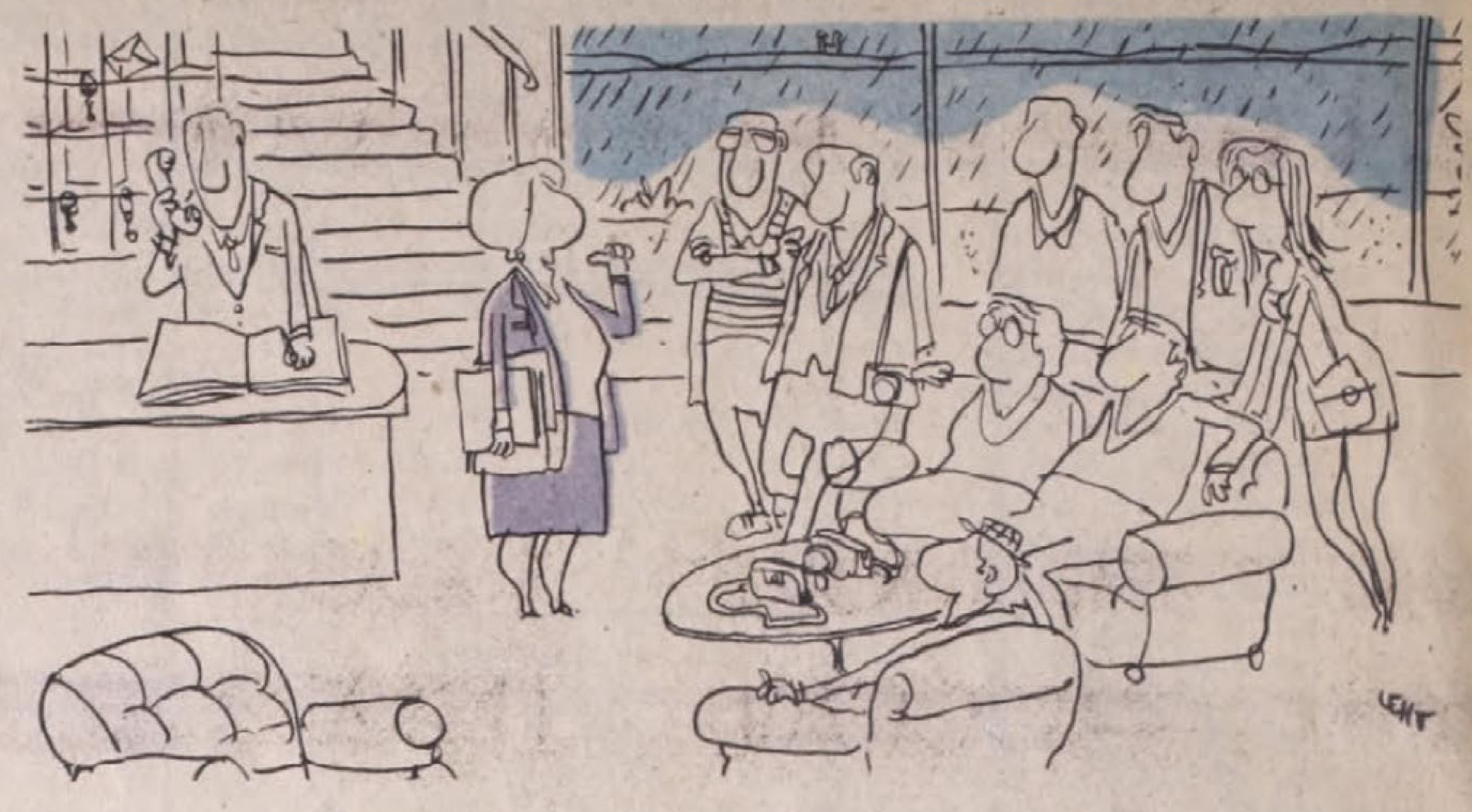

– Hallottátok? Állítólag ősztől csak erkölcsi bizonyítvánnyal lehet focimeccsre menni.

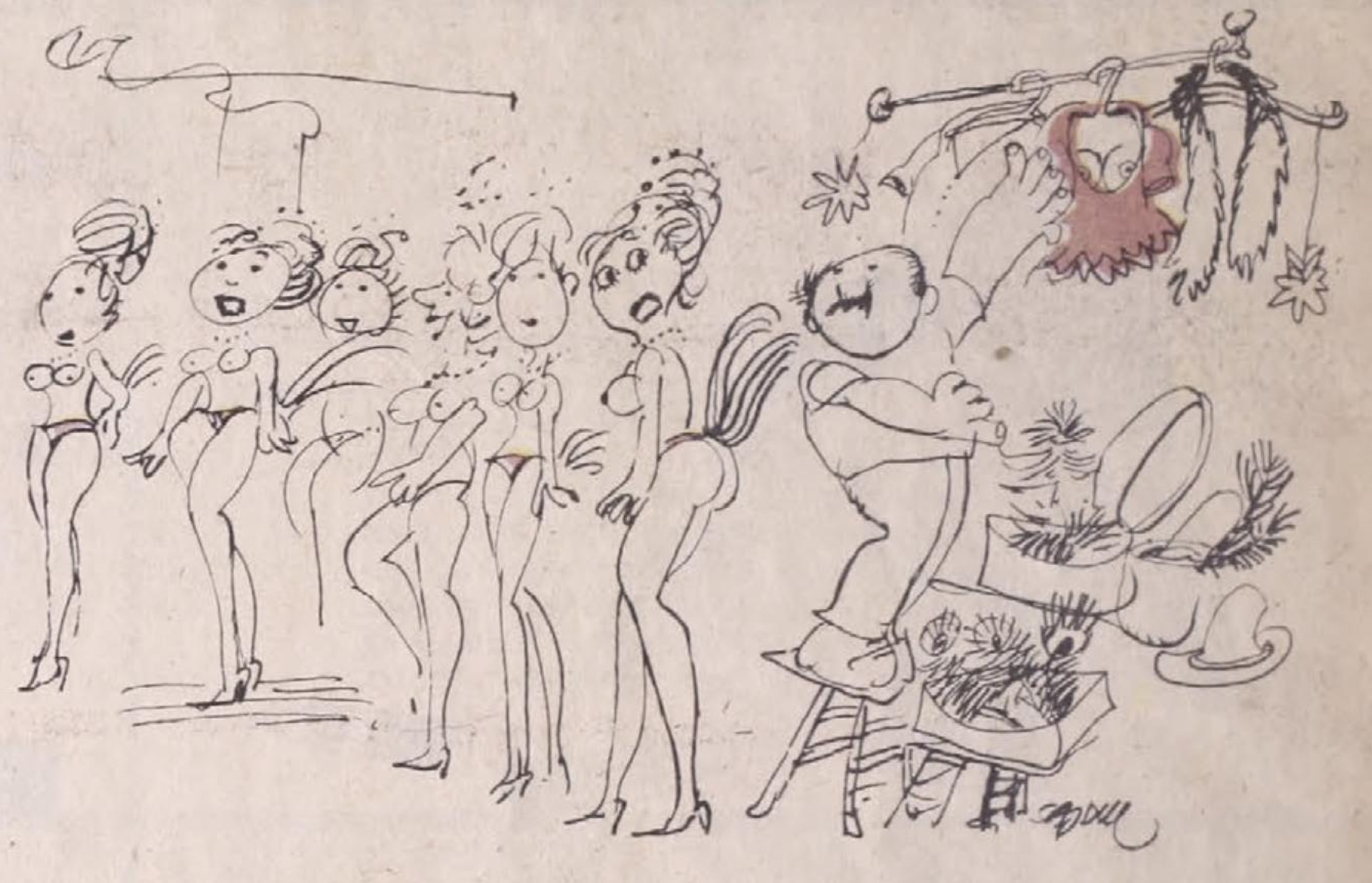

– Rossz idő esetén a külföldiek vadászatát a kulturházban tartjuk!

ESŐS PROGRAM

– Ha gondolják, mi is beszállhatunk! Állítólag óriási verekedés van a faluban a kocsma előtt!

– Nem kaphatnék ma kicsit több tollat? Itt van a vőlegényem a vidéki szüleivel.

RULETT BELFÖLDIEKNEK

– Most én nyertem! Ez 22, fekete, páros!

UNALMAS ESTE

